

OECD Hírlevél - 2013. szeptember

(duplaszám)

Tartalom

Köszöntő	2
Fontosabb várható események és kiadványok – 2013. ősz	2
OECD Gazdasági Kilátások 2013/1	3
Az OECD Tanács Miniszteri Értekezlete	4
OECD Akcióterv a fiatalokért kezdeményezés	5
OECD ajánlások a nemek közti egyenlőség témakörében	5
A kormányokba vetett bizalom	5
Nemzetközi Migrációs Kilátások 2013	6
A nők munkaerő-piaci aktivitását alakító tényezők	6
Előregedés és foglalkoztatáspolitikák: Norvégia 2013.....	6
Foglalkoztatási Kilátások 2013	7
Összekötött Gazdaságok: előnyt kovácsolni a globális értékláncokból	8
Válogatás kereskedelempolitikai témájú OECD-tanulmányokból	9
Akcióterv az adóalap-erózió és profitátcsoportosítás ellen (BEPS).....	10
Lépésváltás az adózás átláthatósága terén – Jelentés a G8 számára	10
Adóhatóságok 2013 – Komparatív adatok OECD- és más országokból... 11	
Együtt a jobb eredményekért – A KKV-szektor adóigazgatási kezelése... 11	
A szolgáltatási igények kezelése – Gyakorlati kézikönyv az adóigazgatási intézmények számára	11
OECD irányelvek a háztartási vagyon mikrostatistikáihoz.....	11
OECD statisztikai keret a háztartások jövedeleme, fogyasztása és vagyona megoszlásának méréséhez	11
A kereskedelemre potenciálisan hatással bíró, megújuló energiát támogató nemzeti intézkedések	12
Határon átnyúló villamosenergia-kereskedeleme és a megújuló forrásból származó villamosenergia-termelés fejlődése – Európai tanulságok	12
Oktatási Körkép 2013.....	13
Képességfejlesztés és képzés a KKV-kban.....	13
A KKV-k finanszírozása	14
Körkép a vállalkozásokról 2013.....	15
Az OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ 2013. I. félévi tevékenysége	15
Tudásalapú töké, innováció és erőforrás-allokáció.....	16
Az igazságszolgáltatás teljesítménye és az azt meghatározó tényezők	16
Strukturális reformok hatása a GDP-re – Egy egyszerű szimulációs keret.....	16
OECD Hírközlési Kilátások 2013	17
Növekedéssel és társadalmi igazságossággal összhangban levő eszközök a költségvetési konszolidációban	18
Költségvetési stressz teszt modell - esettanulmányokkal.....	18
A 90%-os adóssághatár: egy stilizált tény felemelkedése és bukása.....	18
A költségvetési decentralizáció hatásai a gazdasági növekedésre, a beruházásokra és az oktatási rendszer teljesítményére	19
Válogatás az OECD oktatáspolitikai témájú kiadványaiból	19
Felelős Üzleti Magatartás Globális Fórum.....	20
OECD Fórum az átlátható és feddhetetlen lobbitevékenységről.....	20
Ár-érték arány a kormányzásban: Svédország 2013	20
Kiadványok a Nemzetközi Szabályozási Együttműködésről.....	21
Állami vállalatok igazgatósága – Áttekintés a nemzeti gyakorlatokról...21	
Lendület a részvénytőzsdéken a gazdasági növekedés érdekében – a kormányra, szabályozókra, tőzsdékre, kibocsátókra és befektetőkre gyakorolt hatások	21
Agrárpolitikai Kilátások 2013	22
Globális élelmiszer-biztonság: az élelmiszer- és mezőgazdasági rendszerek kihívásai	23
Agrárinnovációs rendszerek	23
Középtávú megújuló- és gázenergia-piaci jelentések	24
OECD-országok energiasztisztikái 2013.....	24
Források és tartalékok 2013 - Olaj, gáz és szén technológiák a jövő energiapiacain.....	25
Átállás a fenntartható épületekre	25
Globális Fejlesztési Perspektívák 2013	26
A kormányzás minősége és a befektetések megtérülése – Kohéziós források hatása az európai régiókban.....	26
Körkép a kereskedelemfejlesztési célú segélyekről 2013 – Kapcsolódás a globális értékláncokhoz	27
Kereskedelemfejlesztési célú segélyek és fejlesztéspolitikai eredmények – A segélymenedzsment keretrendszere	27
Akcióban a kereskedelemfejlesztési célú segélyek.....	27
Kereskedelmi reform és kereskedelemfejlesztési célú segélyek	27
Emberi jogok a fejlesztéspolitikában – 2. kiadás	27
Egészségügyi és ápolási közkiadások: új előrejelzés.....	28
Egészségügyi humán erőforrás-tervezés az OECD-ben.....	28
Értékmeghatározás a gyógyszerárakban	28
OECD Health Data 2013	29
Időskori jólét? – A tartós ápolás minőségének mérése és javítása	29
Egészségügyi információs rendszerek erősítése	29
A rákkezelés minőségének erősítése a túlélési mutatók javításáért	29
Közlekedés Infrastruktúra Költségek 1995-2011: Trendek, Szabályozások, Adatok.....	30
Szén-dioxid-leválasztás és -tárolás 2013	30
OECD Better Life Index 2013 – friss adatbázis	31
A háztartások által követett magatartások zöldítése.....	32
A zöld növekedés a fejlesztés középpontjában	32
Tudástár: A szénfelhasználás globálisan növekszik az energiatermelésben	32

Köszöntő

Dr. Cséfalvay Zoltán és Dr. Mikola István egyeztet az országstanulmány előkészítését irányító OECD-vezetőkkel. – 2013. április 19. Fotó: Michael Dean/OECD

2013-ban a magyar-OECD kapcsolatok egyik súlyponti kérdése a jövő év januárjában megjelenő gazdasági felülvizsgálat előkészítése. Ennek keretében látogattak hazánkba az OECD szakértői 2013. június 24-28. között. Az OECD Nemzeti Tanács Titkársága és az OECD Képviselőlet által szervezett és lebonyolított közel 40 információgyűjtő célú találkozót keretében a szakértők mintegy 100 partnerrel egyeztetett a tanulmány témáinak legfontosabb kérdéseit. A magas szintű kormányzati partnerek mellett az OECD szakértői találkoztak az érdekképviselőkkel, politikai pártok, vállalkozások képviselőivel, kutatóintézeti és piaci szakértőkkel is. Az OECD delegációja a látogatást követően köszönetét fejezte ki a szervezőknek, résztvevőknek és a terjedelmes háttéranyag készítőinek sikeresnek értékelve a megbeszéléseket, amely – a nyár során folytatódó

eseti adatkérésekkel együtt – nagyban segíti a tanulmány szerzőit abban, hogy megalapozott, a tárgyalt kérdéseket alaposan megvizsgáló jelentést készíthessenek.

Ennek szellemében szeretnénk mi is megköszönni valamennyi kollégának a tevékeny részvételt a látogatás előkészítésében, illetve az azt követően is folyó egyeztetések során. Reméljük, hogy az ősszel folytatódó előkészítő munka, az október közepi látogatás és a decemberi vita során is sikerül megőrizni azt a segítőkész és konstruktív légkört, ami a gazdasági felülvizsgálat eddigi szakaszát jellemezte mind az OECD, mind pedig hazánk részéről!

Dr. Cséfalvay Zoltán

államtitkár

az OECD Nemzeti Tanács elnöke

Dr. Mikola István

nagykövet

Fontosabb várható események és kiadványok – 2013. ősz

Szeptember

szeptember 12.	Globális Értékláncok (GVC) – Hozzáadottérték-alapú Kereskedelem (TiVA) – Tudásalapú Tőke (KBC) Fórum, Budapest
szeptember 16-18.	V4-Nyugat-Balkán közigazgatás-fejlesztési szeminárium, Budapest
szeptember 26-27.	Globális Fórum az adóegyezményekről

Október

október 2.	Magas szintű parlamenti szeminárium, Párizs
október 2-3.	Az Oktatáspolitikai Bizottság miniszteri szintű informális ülése, Isztambul, Törökország
október 9-11.	Budapesti Víz Világtalálkozó
október 10-11.	Konferencia az EU közbeszerzés új irányelveiről, Budapest
október közepe	OECD Országtanulmány: Magyarország – magas szintű látogatás Budapesten
október 23-24.	A Kormányzati Központok Vezető Tisztviselőinek éves ülése, Santiago, Chile

November

november	LEED határon átnyúló helyi és térségi gazdaságfejlesztés konferencia, Londonderry
november 5-6.	Vízügyi Igazgatás Kezdeményezés második ülése
november 12.	Megjelenik a Government at a Glance 2013 című kiadvány
november 19-20.	A Nemzetközi Energia Ügynökség Kormányzótanácsának miniszteri szintű értekezlete
november 24-25.	Területfejlesztési konferencia a város-vidék partnerségről, Bologna, Olaszország
november	A Világ Energia Kilátások 2013 kiadvány budapesti bemutatója
november vége	Globális Stratégia Csoport ülése
november vége	Megjelenik az OECD Gazdasági Kilátások 2013/2 című kiadvány

OECD Gazdasági Kilátások 2013/1

Angel Gurría OECD főtitkár és Pier Carlo Padoa-Schioppa főközgazdász az OECD Miniszteri Értekezletének napján mutatta be az OECD évente kétszer megjelenő, gazdasági előrejelzéseket tartalmazó kiadványának friss kiadását. A kötet szerint a globális folyamatokat meghatározó országokban az elmúlt év végi lassulást követően **ismét a gazdasági élénkülés jelei mutatkoznak**, és – jelentősebb váratlan negatív sokk hiányában – 2013 második felétől és 2014-ben a növekedés erősödésére lehet számítani, részben a költségvetési konszolidáció jelentette teher csökkenése, részben pedig az igen laza monetáris kondíciókkal, illetve ezek nyomán kedvező pénzügyi piaci helyzettel összefüggésben. Az egyes régiók növekedésének üteme várhatóan továbbra is **jelentős különbségeket** mutat majd. Míg a globális GDP bővülését 3,1%-ra várják 2013-ban és 4%-osra jövőre, addig az OECD-övezetre vonatkozó előrejelzés csak 1,2% és 2,3% a két évben. Ráadásul a **költségvetési konszolidáció és a pénzügyi szektor gyengeségével összefüggő hitelszűke miatt az euróövezet az OECD szerint 2013-ban is recesszióban marad éves szinten**, és csak az év derekától várható fellendülés. **A munkaerőpiac az OECD-övezet egészét tekintve várhatóan csak 2014-től mutathat némi javulást**, elsősorban Európa gyengesége miatt, ahol csak a jövő év végére várják, hogy megálljon a munkanélküliségi ráta emelkedése. Az előrejelzési horizont végére **2% alatti inflációra számítanak**. **Az OECD Magyarországról készített előrejelzése szerint a Szervezet 2013 derekától számít a növekedés fellendülésére**, ami várakozásaik szerint – és az előzetes első negyedévi adatok tükrében – **éves szinten pozitív (+0,5%)** növekedést jelent. 2014-re 1,3%-os GDP-bővülést jeleznek előre, **a külső kereslet javulásának függvényében**. A visszafogott prognózis alapja, hogy a jelenleg viszonylag gyenge külső kereslet mellett az egész gazdaságra kiterjedő adósságcsökkentési folyamat, a kilátásokkal kapcsolatos bizonytalanság és az OECD szerint 2014 közepéig emelkedő munkanélküliség is fékezi a belső keresletet, és a gyenge befektetői bizalom, valamint a még mindig érdemi kapacitásfelesleg a **beruházások további csökkenését** valószínűsíti. A rezsicsökkentéssel is összefüggésben **gyorsan fékeződő inflációs mutató** ellenére az előrejelzési horizont végére ismét kissé 3%-ot meghaladó pénzromlást prognosztizál az OECD, a várakozások még mindig magas szintje miatt. A kamatcsökkentési sorozat 4%-os szintig történő folytatásával számolnak idén, de **a monetáris lazítás kapcsán a forint leértékelődésének veszélyére figyelmeztetnek**, ami az infláció, illetve a devizaadósságok továbbra is magas szintje miatt az adósságsszint megugrásával járhat. **A hitelpiac élénkítését célzó lépéseket az OECD is indokoltnak tartja**, de az adósságcsökkentő programok **jobb célzását és a rossz hitelek támogatásának elkerülését** javasolja. Az OECD **elismeri a költségvetési hiány lecsökkentését terén elért eredményeket**, és kiemeli a 2012-ben tapasztalt váratlanul alacsony hiányt, valamint a túlzottdeficit-eljárás lezárására irányuló kormányzati elkötelezettséget, ugyanakkor a kiigazítás és az adórendszer **növekedésbarát átalakítását** (a torzítónak tartott szektorális adók kivezetését) ajánlja.

Az OECD évente publikálja a közép és hosszú távú scenáriók elemzésére alkalmazható modelljének eredményeit, melyet a jövő gazdaságpolitikai kihívásai, illetve a globális GDP reallokációja természetének és mértékének jobb megértése érdekében készít. A **2060-ig tartó kitekintést nyújtó elemzés** szerint a fokozatos, de ambiciózus fiskális kiigazítás és a strukturális reformok képesek lehetnek egyszerre fokozni érzékelhető mértékben a növekedést és mérsékelni a kockázatokat és globális egyensúlytalanságokat. A **fejlődő és fejlett országok közötti növekedési ütem-különbség az elmúlt évtizedre jellemző 7% után a 2030-ra 4,5%-ra**, majd az évszázad közepére ennek felére mérséklődik, és ekkorra veszi át India a leggyorsabban növekvő gazdaság szerepét Kínától. **Magyar szempontból kiemelendő**, hogy bár a **potenciális növekedési ütem** az elkövetkező időszakban, különösen a 2020-as években, elméletileg lehetővé tenné az euróövezet országaihoz történő felzárkózást, ennek üteme igen lassú és a demográfiai folyamatok, főként a 2030-as évektől már komoly fékezőhatást váltanak ki. Az **OECD-országok kétharmadában az eddig ismerteken túl további konszolidációs lépések szükségesek** ahhoz, hogy az államadósságuk szintje 2030-ig a GDP 60%-ra mérséklődjön – **Magyarországon** a strukturális egyenleget átlagosan a GDP 1%-ával kell javítani. Mindezekon felül ugyanakkor a következő 15 évben az OECD átlagában a GDP közel 3%-ának megfelelő további intézkedés szükséges a növekvő nyugdíj- és egészségügyi kiadások ellensúlyozásához. A Magyarország esetében kimutatott alacsony – 0,4%-pontos – **forrásigény** az egészségügyi és tartós ápolási kiadások várható emelkedéséből fakad, míg a nyugdíjkiadások várható szintje csökken a viszonyítási alaphoz képest.

2013. május 29.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Média: [Youtube](#)

Interaktív ábrák: [OECD.org](#)

Prezentáció: [OECD.org](#)

Adatbázis: [OECD.Stat](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

2013. szeptember 3-án Jorgen Elmeskov, az OECD főközgazdász-helyettese mutatta be az OECD 2013. szeptemberi időközi gazdasági előrejelzését. A globális gazdaság leginkább meghatározó országaira készülő, korlátozott információs bázisra épülő prognózis szerint az OECD a globális folyamatokat meghatározó fejlett országokban az év derekán mutatkozó kissé magasabb növekedési ütem folytatására számít a második félévben is, és az euróövezet is kilábalni látszik a recesszióból. A globális gazdaság növekedési üteme ugyanakkor továbbra is gyenge maradhat, nem elhanyagolható részben a fejlődő országokban jelentkező nehézségek miatt, ami összefüggésben áll az USA monetáris élénkítési politikájának óvatos fékezésével is. Összességében **globális szinten a kilábalás még mindig nem elég erős, ami továbbra is indokoltá teszi a gazdaságpolitikai eszköztár támogató alkalmazását és a munkahelyteremtés akadályait lebontó strukturális lépések intenzitásának fokozását**. A szeptemberi időközi előrejelzés részletei: [Az előrejelzés adatai xls formátumban](#); [Sajtóanyag](#)

2013. május 29-30.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Nyilatkozat: [OECD.org](#)

Elnöki összefoglaló: [OECD.org](#)

Dokumentumok: [OECD.org](#)

[OECD Forum 2013](#)

Az OECD Tanács Miniszteri Értekezlete

Az OECD legfőbb döntéshozó szerve a Tanács, amely miniszteri szinten évente egyszer ülésezik témától függően a gazdasági, a pénzügy- vagy külügyminiszterek részvételével; Magyarországot ezévből Orbán Gábor, a Nemzetgazdasági Minisztérium adó- és pénzügyekért felelős államtitkára képviselte. A Norvégia által elnökölt találkozó **fő mottója** a „**munkahelyek, egyenlőség és bizalom**” volt, így a gazdasági kilátások áttekintése mellett olyan további szakpolitikákról esett szó, amelyek segítik a növekedést és foglalkoztatást, és visszaállítják a kormányzatba vetett bizalmat.

A miniszterek áttekintették az OECD munkájának főbb irányait kijelölő dokumentumot, amelynek fókuszában az **inkluzív növekedés megvalósítása**, illetve erősítése áll. **E cél** **szolgálná** a 2012-ben jóváhagyott **NAEC-program**, ami az OECD multidimenziós jellegére támaszkodva olyan, a piacok nyitottságán alapuló gazdasági növekedési modell építéséhez adna tanácsot, amely megfelel az **egyenlőség és fenntarthatóság**

szempontjainak is, és a **jólét emelését** helyezi középpontba. A miniszterek a programterv már rövid távon is használható ajánlásokat eredményező átalakítását, erősebb fókuszálását és a túlzott analitikai szemlélet elkerülését szorgalmazták. A program részeként indítandó 27 projekt előzetes megállapításairól a 2014. évi Miniszteri Értekezletre készül majd „szintézis”, de a végleges összefoglaló jelentés várhatóan csak ennél később, a 2015-2016. évi bienniumban lesz elérhető. Az értekezlet fő témái kapcsán a résztvevők **számos kezdeményezést, illetve nyilatkozatot fogadtak el**. Ilyen volt az **OECD Akcióterv a Fiatalokért** kezdeményezés valamint a nemek közti egyenlőség javítását szolgáló ajánlások (főként az oktatás, a foglalkoztatáspolitikai és a vállalkozásösztönzés területén), amiket az OECD valamennyi szakterülete beépít majd a szakpolitikai javaslatlatterelt célzó munkáiba. A résztvevők áttekintették az OECD 2010. évi Miniszteri Értekezletén elfogadott **Tisztaság, Feddhetetlenség és Átláthatóság a Nemzetközi Üzleti és Pénzügyi Kapcsolatokban Nyilatkozat** végrehajtásának állásáról szóló jelentést is. Az ebben foglalt lépések számos szakterületen erősítették azok transzparenciáját és ezáltal az állampolgárok államigazgatással szembeni bizalmát. Ez, a részben a válság hatására gyengülő látszó bizalmi kapcsolat megszilárdítása kulcsfontosságú a demokratikus intézményrendszerek működése és végső soron a jólét emelése szempontjából is, így az OECD a májusi találkozó felhatalmazása alapján kibővíti a bizalom mérésével, illetve erősítésének lehetőségeivel foglalkozó tevékenységét. Ennek egy speciális vetülete például a multinacionális vállalatok tisztességtelen adózási magatartásának visszaszorítását célzó **BEPS-projekt** (Base Erosion and Profit Shifting, társasági adóalap-erózió és profitátcsoporthozátás), amelyet az országok egyhangúlag támogattak. A további szakterületeket érintően a miniszterek áttekintették az OECD **Fejlesztési Stratégia** végrehajtásának állását, illetve a **globális értékláncok és a hozzáadottérték-alapú kereskedelemstatisztika** témájában folyó munka előzetes megállapításait tartalmazó összefoglaló jelentést.

Az ezévi Miniszteri Értekezlet hangsúlyos pontja volt az **OECD bővítésével** és globális szerepével kapcsolatos vita, amelynek eredményeképpen megállapodás született egy **fokozatos, a földrajzi egyensúlyra is tekintettel lévő bővítési menetrendről**, illetve a globális gazdaság meghatározó szereplőivel való szorosabb kapcsolatra törekvésről, továbbá a délkelet-ázsiai térség felé történő nyitásról.

OECD Miniszteri Értekezlet hivatalos családi fotó – Fotó: OECD

OECD Akcióterv a Fiatalokért kezdeményezés

A 2013. évi Miniszteri Értekezleten elfogadott OECD Akcióterv a Fiatalokért kezdeményezés a fiatalok körében a válság nyomán rekordmagasságokba szökő munkanélküliség, illetve a kilátások romlása miatt szintén megugró NEET-mutató (olyan fiatalok aránya, akik sem oktatásban, sem képzésben nem vesznek részt és munkájuk sincs) által is jelzett problémára kíván választ találni, azaz, hogy **milyen szakpolitikai eszközök segíthetnek** a kilakult helyzet teremtette feszültség mérséklésében és **a fiatalok kilátásainak javításában**.

Noha a tartós és jelentős javuláshoz nélkülözhetetlen a növekedés és a munkahelyteremtés ismételt beindítása, a helyzeten néhány célzott beavatkozással már ezt megelőzően is lehet javítani. A **foglalkoztatáspolitikai** eszközök körében (1) biztosítani kell a munkanélküli fiatalok jövedelempótlását, természetesen munkakeresési ösztönzők és együttműködési kötelezettség mellett; (2) intenzív tanácsadási programokkal kell orientálni pályaválasztási döntéseiket és munkakeresési aktivitásukat; (3) mérsékelni kell a fiatalok foglalkoztatásához kapcsolódó költségeket, és ösztönözni kell a munkáltatókat gyakornoki programok indítására. A foglalkoztathatóság hosszútávú javítása érdekében olyanná kell tenni az **oktatási** rendszert, hogy az erős alapképességeket és releváns szakismereteket is biztosítson. Ez utóbbi kapcsán különösen fontos a hatékony szakképzés szerepe, így az ilyen programokat a lehető leginkább a munkaerőpiac konkrét igényeihez kell szabni. Ennek egyik módja a „munka útján tanulás”, ami a tantermi képzéssel kombinálva képes rugalmas és használható képzettséget nyújtani a fiatalok számára. Összességében tehát a fenti elemekre épülő **komplex programok** nyújthatnak igazi segítséget a fiatalok munkaerő-piaci helyzetének javításában.

OECD ajánlások a nemek közti egyenlőség témakörében

Az OECD a Miniszteri Értekezlet által elfogadott és a munkájába ezentúl beépülő ajánlások révén az oktatás, a foglalkoztatás és a vállalkozások területén kíván segítséget nyújtani a tagországok kormányai számára a nemek közti egyenlőtlenségek mérséklésében. Az **oktatási ajánlások** az esélyegyenlőség erősítését, a nemi sztereotípiák tananyagban való elkerülését, illetve az ezzel kapcsolatos problémák tudatosítását és a nők természettudományos és technológiai pályaválasztásának ösztönzését szorgalmazzák. A **foglalkoztatáspolitikai** tekintetében a hangsúly a munkaösztönzők kiegyenlítésére, a bérkülönbség mérséklésére, a gyermekgondozási intézmények elérhetőségének bővítésére, a szülési szabadság nemek közti megoszthatóságára, illetve a gyermekgondozási feladatok szülők közötti megosztásának ösztönzésére került, valamint olyan eszközök alkalmazására, amivel növelhető a nők aránya a döntéshozók és vezetők között. Mérsékelni kell továbbá a nők **vállalkozóvá válásának** akadályait, különösen a hitelhezjutás és az adminisztratív terhek területén. Mindezen túl, arra kell törekedni, hogy a nemek közti egyenlőség **általános alapelvvé váljon a kormányzati munkában**, a szabályalkotásban és a gazdasági életben is.

A kormányokba vetett bizalom

A válság kezelése során hozott intézkedések következtében, különösen, ha azok rövid távon megszorításokkal járnak, csökken az állampolgárok és piacok bizalma a kormányzati és politikai intézményekkel szemben, ezzel az önkéntes szabálykövetés visszaesése miatt a végrehajtás költségei emelkednek, a befektetési és innovációs hajlandóság, a munkavállalók mobilitása, ezáltal pedig a versenyképesség is csökken. A bizalom helyreállításához szükséges átfogó stratégia kialakítása érdekében át kell tekinteni a bizalom definíciójának kérdését, a bizalom mérésének módszertanát és a kormányok számára rendelkezésre álló eszközöket, melyekkel a közintézmények, közszereplők és kormányzati döntéshozatali folyamatok iránti bizalom növelhető. A Miniszteri Értekezlet következtetései alapján a 2013 októberében, Chilében megrendezendő Kormányzati Központok Vezető Tisztségviselőinek éves ülése a fenti kérdéseket vitatja meg, a tagállamokon kívül számos nem-OECD állam képviselőinek részvételével.

2013. május 29.
 Kontakt: [Tóth Péter](#)
 Az Akcióterv szövege: OECD.org

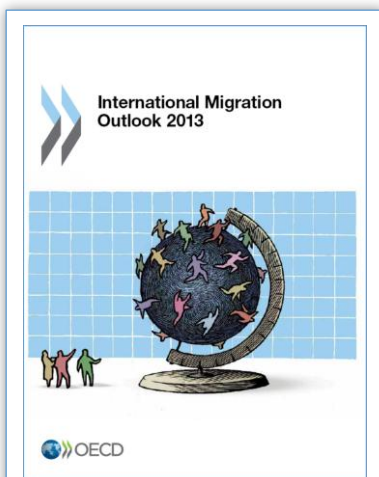

2013. május 29.
 Kontakt: [Tóth Péter](#)
 Az ajánlások szövege: OECD.org

2013. május 29.
 Kontakt: [Dr. Pálos Gabriella](#)
 Háttér: [OECD iLibrary](#)

Nemzetközi Migrációs Kilátások 2013

2013. június 13.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Média: [YouTube](#)

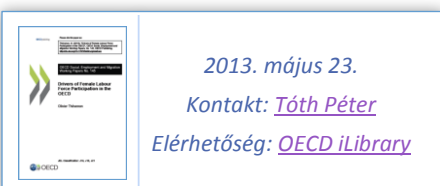
Interaktív ábrák: [OECD.org](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A trendeket évente áttekintő kötet megállapításai szerint a migráció gazdasági válság következtében tapasztalt lefékeződése véget érni látszik. **2011-ben és 2012-ben az OECD-országok többségében ismét emelkedett a bevándorlók száma** – igaz, a növekedés jelentős része az **EU-n belüli** migrációra vezethető vissza, elsősorban **a periféria irányából a magországokba, valamint** egyre gyakoribb a képzett rétegek fejlett országok közötti vándorlása. A migránsok körében a válság alatt az átlagosnál jelentősebben növekedett a munkanélküliség és ez a tendencia még ma is kitart, ráadásul az újabb adatok alapján a bevándorlókat érő diszkriminációt is erősebbnek látják a szakértők, mint korábban. A migránsok révén ugyanakkor emelkedett a munkaképes korú lakosság átlagos képzettségi szintje, de még ennél is fontosabb a szerepük a munkaerő létszámának fenntartásában.

A kiadványban közreadott elemzés szerint az országok többségében **a bevándorlók költségvetés helyzetére gyakorolt hatása** csekély, de inkább pozitív. A bevándorlók nettó fiskális pozíciója általában kedvezőtlenebb a helyben születetteknél, főként azért, mert jellemzően kevesebb adót és társadalombiztosítási járulékot fizetnek, és nem pedig azért, mert jobban rá lennének utalva a szociális juttatásokra. A bevándorlók korprofilja fontos tényező a bevándorlók nettó fiskális pozíciójában tapasztalható országok közötti különbségek előfordulásában, és a megérkezéskori életkor ezen belül is kulcselem. Ennek ellenére a legtöbb migrációs szabályrendszerben a munkavállalási céllal érkező bevándorlók kiválasztásakor az életkor viszonylag csekély szerepet játszik más tényezőkkel, mint például a munkatapasztalattal, a nyelvtudással és az iskolai végzettséggel szemben. **Magyarország** adataival kapcsolatban külön érdekesség, hogy hazánk az elemzés szerint ahhoz a

kisebbséghez tartozik, ahol **a bevándorló háttérű háztartások költségvetési befizetései átlagosan magasabbak**, mint a helyben születetteké és **a nettó fiskális pozíció is összességében inkább pozitív** az állam szempontjából.

2013. május 23.

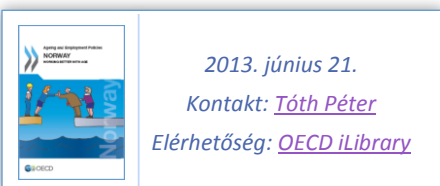
Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

A nők munkaerő-piaci aktivitását alakító tényezők

A tanulmány 18 OECD-ország három évtizedet felölelő adatai alapján igyekezett azonosítani a nők munkavállalásának gyakoriságát és formáit leginkább befolyásoló tényezőket, és ezen belül kiemelt figyelmet szenteltek a különböző eszközök egymásra hatásának is. A női foglalkoztatás emelkedésének legfőbb indokai a nők kép-

zettségi szintjének emelkedése, a szolgáltató szektor expanziója, illetve a részmunkaidős munkalehetőségek terjedése voltak. A családtámogatási eszközök közül a **legnagyobb hatása a gyermekgondozási ellátást nyújtó intézmények** (óvoda, bölcsőde) **elérhetőségének van**, ám érdekes, hogy az erre fordított kiadások emelése inkább teljes időssé teszi a nők munkavállalását és nem a részmunkaidősök számát bővíti. A **fizetett gyermekápolási időszak**ra fordított kiadások emelése is inkább a teljes munkaidőben dolgozó nők arányát növeli, ahogy az ilyen időszakok hosszának bővítése is visszafogja a részmunkaidő elterjedtségét. Az **adórendszer** is befolyásolja a munkavállalási döntéseket. A tapasztalatok szerint a részmunkaidőben dolgozó nők száma akkor emelkedik, ha a család második keresőjére eső adóteher alacsonyabb, mint az egykeresős háztartásoké. Az egyes eszközök együttes hatása nagyban függ az országok berendezkedésétől. Noha a gyermekellátási intézmények elérhetősége egyértelműen a legfontosabb faktor, a **kontinentális államokban emellett a fizetett szülési szabadság idejének és összegének emelése is erősítette (!) a nők munkavállalási kedvét**. Ennek elsősorban az lehet a magyarázata, hogy ezekben az országokban a gyengébb munkapiaci rugalmasság miatt nehezebb visszatérni a munkapiacra, ha azt nem a védett státuszú távollétből teszi meg az anya, és ezért megéri növelni az egyéni erőfeszítéseket a feltételek teljesítése érdekében.

2013. június 21.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Előregedés és foglalkoztatáspolitikai: Norvégia 2013

A társadalmak gyors előregedése jelentette kihívások miatt 2011-ben az OECD Foglalkoztatási, Munkaügyi és Szociális Bizottsága **új programot** indított az időskori munkavállalást, munkaképességet és mobilitást, illetve az idősebb munkavállalók iránti keresletet ösztönző lehetőségekről. A várhatóan 2015-re elkészülő **„Working Better with Age”** jelentést számos empirikus elemzés, illetve részletes

ország tanulmány előzi meg, melyeknek az egyik első példánya a most megjelent kötet.

Foglalkoztatási Kilátások 2013

Az OECD évente megjelenő, a munkaerőpiac trendjeit áttekintő kiadványának ezévi kiadása szerint a gazdasági és pénzügyi válságból történő kilábalás lassú és egyenetlen, az elvesztett munkahelyeket pedig sok országban még öt év elteltével sem sikerült visszaállítani, így **a munkanélküliség továbbra is elfogadhatatlanul magas az OECD-övezetben**. Nagyon az országok között megfigyelhető eltérések is, minthogy **a munkanélküliségi ráta öt országban 5% körül vagy az alatt van, ám két másikban a 25%-ot is meghaladja**. A jövőt illetően az OECD **2014 végéig nem prognosztizál jelentős javulást**, főként Európában. A helyzet nem kezelhető pusztán foglalkoztatáspolitikai eszközökkel, azok csak javítani képesek a munkaerő-piaci illeszkedést. **A foglalkoztatás alakulása nagyrészt a gazdasági kilábalás tényétől és ütemétől függ.**

Az idősebb munkavállalók jobban vészték át a válságot, mint a korábbi visszaesések alkalmával, ám a fiatalok helyzete különösen aggasztó. Az elemzés szerint **az idősebb munkavállalók jobb munkaerő-piaci teljesítménye nem a fiatalok rovására következett be**, így helyes az, hogy a döntéshozók nem fordították vissza a korai nyugdíjazási lehetőségeket szigorító változásokat, illetve a nyugdíjba vonulás későbbre tolását. Az OECD szerint olyan stratégiákat kell alkalmazni, amelyek mind a fiatalabb, mind az idősebb munkavállalók foglalkoztatási kilátásait javítják, többek között például növekedést elősegítő strukturális reformok és olyan célzott, aktív munkaerő-piaci intézkedések révén, melyek segítséget nyújtanak mindkét csoport specifikus problémákkal küzdő tagjai részére az elhelyezkedés és állásuk megtartása terén.

A kiadvány tematikus fejezetei közül kiemelendő **a munkaerő-piaci szabályzás szigorát mérő OECD-mutatószám (EPL) öt év után elvégzett frissítésének** eredményeit bemutató rész. Eszerint a válság óta **az országok jellemzően enyhítettek foglalkoztatásvédelmi szabályozásaik szigorán (Magyarország is ezek közé tartozik)**, különösen a csoportos létszámleépítést és az egyéni elbocsátást illetően, és csökkent az állandó és az ideiglenes jogviszonyok szabályozása közötti különbség is. Az elemzés szerint a változás a munkavállalóknak összességében előnyös, hiszen könnyebb lesz számukra a képzettségüknek megfelelő munkát találni, de egyéni szinten jelentkezhetnek negatív hatások.

A munkaerő-piaci szempontból **passzív népesség aktiválásának** lehetőségeit áttekintő fejezet szerint **a segélyektől való függés elkerülése érdekében valamennyi, a munkanélküliek számára nyújtott jövedelemplót támogatást ki kell egészíteni az álláskeresést segítő és az egyén képességeit javító intézkedésekkel**. A foglalkoztatási és képzési programokban való részvétel követelménye kiterjeszthető az egyedülálló szülőkre, idősebb munkanélküliekre, illetve csökkent munkaképességűekre is, még ha e csoportok reaktiválása révén első körben emelkedhet a kimutatott munkanélküliség. Az aktiválást célzó komplex rendszer kidolgozása intézményi reformokat is szükségessé tehet, például a társadalmi juttatások biztosítása és az álláskeresésben nyújtott segítség összehangolása terén, de koordinálni kell az országos és helyi programokat is, valamint ügyelni kell a foglalkoztatási szolgáltatók teljesítményének a helyi munkaerőpiac sajátosságait figyelembe vevő mérésére, javítására.

A munkanélkülivé válást követő elhelyezkedési esélyeket vizsgáló fejezet szerint **különösen a nők, az idősebb és**

képzetlen munkavállalók szorulnak aktív segítség-re az álláskeresésben, és esetükben a legnagyobb a veszélye annak, hogy ha nem találnak gyorsan újabb pozíciót, akkor tartósan kiszorulnak a munkaerőpiacról. A legtöbb ország megköveteli a munkáltatóktól, hogy jelentős leépítés esetén segítsen az álláskeresésben. Noha ezek többnyire hatékonyak, a kisvállalkozásoktól elbocsátott dolgozók általában veszélyeztetettebbek, így fontos általánosabb intézményi megoldásban gondolkodni. Az újra-elhelyezkedést segítő képzési programok közül az elemzés szerint azok a leghasznosabbak, amelyek az alapvető készségek (matematika, verbális, kognitív és szociális) fejlesztését, megőrzését célozzák a veszélyeztetett csoportok esetében.

2013. július 16.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

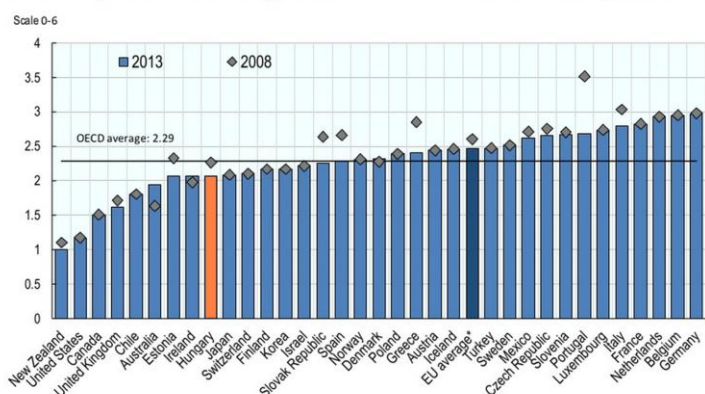
Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Interaktív ábrák: [OECD.org](#)

Prezentáció: [Slideshare.net](#)

Adatösszehasonlító: [XLS](#)

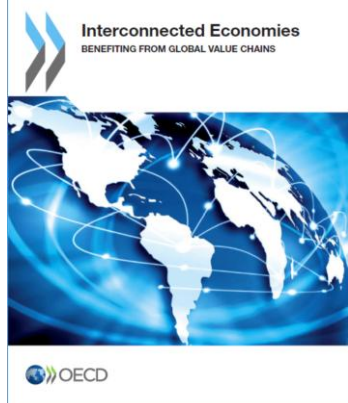
Protection of permanent workers against individual and collective dismissals, 2008 and 2013

* Aggregate of the 21 OECD countries of the European Union.

Source: OECD Employment Protection Database, 2013 update.

Összekötött Gazdaságok: előnyt kovácsolni a globális értékláncokból

2013. május 29.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Az **ellátásilánc-menedzsment** (Supply Chain Management, SCM) a logisztika alapjain felépült új irányzat. Az ellátási lánc folyamata a nyersanyag-kitermeléstől a késztermékeknek a végfelhasználóhoz történő kiszállításáig tart, illetve magában foglalja a termékhez kapcsolódó különböző szolgáltatásokat. Globális közegben vizsgálva hamar felismerhető, hogy ez a fajta értékteremtési folyamat országokon, kontinenseken átnyúló rendszereket alkot. Ezek a **globális értékláncok, amelyeken belül a kormányzatok számára** már nem a termelés vagy az export maximalizása a **fő érdek**, hanem a **minél nagyobb nemzeti hozzáadott érték** elérése.

Az „Összekötött Gazdaságok: előnyt kovácsolni a globális értékláncokból” kiadvány bemutatja, hogy a globális értékláncok következtében az országok gazdasági teljesítménye sokkal erőteljesebben függ egymástól, mint korábban, a külkereskedelmi termékforgalom egyre nagyobb arányban tartalmaz köztestermékeket. Ennek jelentősége, hogy a **protekciónizmus hagyományos eszközei ma már kevésbé alkalmazhatóak**, minthogy a termelési inputok importjának megakadályozása a belső termelést, sőt az exportot is csökkentené. Ezért kereskedelempolitikai szempontból a (vám és adminisztratív) korlátok további, a lehető legszélesebb körre kiterjedő mérséklése, illetve a határátlépéshez kapcsolódó eljárások

hatékonyabbá tétele, szttenderdizálása tűnik a kedvező iránynak. Ráadásul, mivel **az előállított érték szolgáltatástartalma is rendkívül magas** (üzleti szolgáltatások, logisztika, szállítás), a szolgáltatáskereskedelem és -szabályozás liberalizálása is javítja a versenyképességet.

Az értékláncok a befektetés-ösztönzéssel kapcsolatos gondolkodásra is hatással vannak. A globális értékláncok gerincét adó, többnyire multinacionális vállalatok megjelenésének elősegítése révén **a beruházások korlátainak lebontása támogathatja a láncokba történő jobb integrációt**. Ugyanakkor a befektetés-ösztönzésnek a korábbi iparági szemlélet helyett inkább a tevékenységek támogatására kell fókuszálnia, és el kell fogadni azt a tényt is, hogy **az értékláncok működése nem csupán befelé, de kifelé irányuló tőke mozgásokkal is jár**. Az értékláncokban érdekelt kormányoknak érdemes nemzetközi együttműködésre törekedniük, hogy elkerülhető legyen a jóléti szempontból káros, a magas hozzáadott értéket előállító tevékenységekért folyó befektetés-ösztönzési verseny.

Általában **könnyebb csatlakozni egy nemzetközi értéklánchoz, mint teljesen újat létrehozni**, így hamarabb válik érezhetővé a nemzetközi kereskedelem és gazdasági együttműködés pozitív jóléti hatása. Az értékláncon belüli pozíciók erősítéséhez kulcsfontosságúnak számít a megfelelő üzleti környezet, a jogbiztonság, az innovációt támogató környezet, valamint az oktatás és a képzettségi szint fejlesztése.

A **kis- és középvállalkozások gyakran játszanak fontos szerepet a nemzetközi láncok beszállítóiként**, így a kormányoknak érdeke a KKV-k részvételét, kapacitásuk bővítését, innovációjuk erősítését, a nemzetközi szttenderdek átvételét ösztönözni. A globális értékláncokon belüli versenyképesség fontos eleme a gyártókapacitások megőrzése. Bár manapság ezek relatíve alacsonyabb hozzáadottérték-hányadot állítanak elő, tevékenységük segíthet a globális értéklánc „lehorgonyzásában” és később a szolgáltatási lépcsők megszerzésében. Ezért **hasznos a hagyományos iparágakat, illetve a fejlett gyártástechnológiák alkalmazásához szükséges ismeretek elsajátítását is támogatni**. Versenyképességi szempontból érdemes a beruházásokat olyan tényezőkre fókuszálni, melyeknél kisebb az esély, hogy „átlépik a határt”: humántőke, infrastruktúra, intézményi környezet.

Válogatás kereskedelempolitikai témájú OECD-tanulmányokból

Ueno, A.: A regionális megállapodások multilateralizálása a közbeszerzés tekintetében

A WTO égisze alatt született, plurilaterális Kormánybeszerzési Megállapodáshoz (GPA) 42 állam teljes jogú tagként, 22 megfigyelőként csatlakozott. A tanulmány OECD-országok által kötött 47 regionális kereskedelmi megállapodás tekintetében vizsgálja, hogy azok a GPA-hoz képest mennyiben tartalmaznak további közbeszerzést érintő rendelkezéseket, majd részletes elemzést nyújt ezen, főként a közbeszerzési szabályok hatályára és értékhatára vonatkozó rendelkezésekről. Általánosságban megállapítható, hogy a nem GPA-részes OECD-tagok regionális kereskedelmi megállapodásai is megfelelnek a GPA-ban foglalt piacra jutási alapelveknek, melynek alapján ezen államok GPA-hoz való csatlakozása elé nem hárulna különösebb akadály. Azonban fontos, a csatlakozás ellen ható tényező, hogy a GPA tárgyalások a WTO rendszerében különálló területet jelentenek, és így nem alkalmazhatóak tárgyalási cserealapként. Nem úgy, mint a bilaterális tárgyalások során, ahol pont ezen okból akár a GPA-ban foglaltakat meghaladó szintű vállalások is születhetnek. A GPA-nak azonban továbbra is vonzerőt kölcsönöznek a WTO vitarendezési és végrehajtási mechanizmusai, Oroszország és Kína tervezett csatlakozása esetén pedig az államok hajlandósága várhatóan a multilateralizáció irányába billen.

2013. május-június

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Tanulmányok:

[Ueno, A. \(2013\)](#)

[Lejárraga, I. \(2013\)](#)

[Lejárraga, I. and B. Shepherd \(2013\)](#)

[Moisé, E. \(2013\)](#)

Lejárraga, I.: A regionális megállapodások multilateralizálása – az átláthatóság megerősítése a kereskedelemben

A nemzetközi kereskedelem tekintetében a transzparencia meghatározó tényező: ha az idegen piacon a kereskedelemre vonatkozó fontos információk nem megbízhatóak, vagy csak költségesen szerezhetőek be, a kereskedelemben érdekelt cégek nem tudják kihasználni a nemzetközi kereskedelmi megállapodások alapján fennálló lehetőségeiket. Az OECD-tagok és fejlődő országok által a közelmúltban megkötött kereskedelmi megállapodásokban az átláthatósági szabályozás dinamikus fejlődése, központi tartalmi elemmé emelkedése tapasztalható. A regionális megállapodásokban a WTO körben elfogadott átláthatósági intézkedéseken túlmutató rendelkezések tűnnek fel: a transzparencia teljes szerződésre kihat, horizontális kezelése mellett külön figyelmet kapnak a szolgáltatáskereskedelemre vonatkozó szabályok, megjelennek a korrupció elleni rendelkezések, az információk közzétételének ütemezése, interneten történő és angol nyelvű közzététel, továbbá a kormányok és civil szervezetek közötti kommunikáció előírása. A regionális megállapodások új átláthatósági szabályainak multilaterális szintű érvényesítése kérdésében a tanulmány megállapítja, hogy a közzétételre, korrupció elleni intézkedésekre vonatkozó szabályok elfogadása számos államnak gondot okozhat. A multilaterálissá tétel mellett szól azonban, hogy az egyes regionális szerződésekben alkalmazott megoldások nagyfokú hasonlóságot mutatnak egymással, lévén hogy azok a WTO bizottságainak ajánlásából fejlődtek ki.

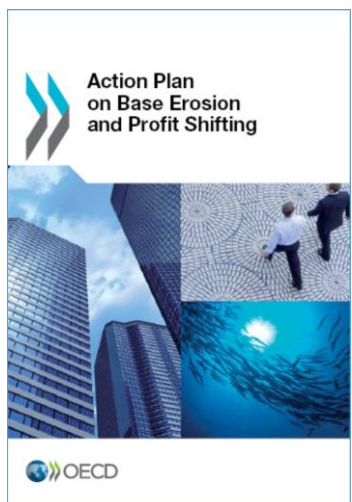
Lejárraga, I. and Shepherd, B.: A regionális kereskedelmi megállapodások átláthatóságának kvantitatív vizsgálata

Az előző tanulmányhoz kapcsolódó elemzésben a szerzők több mint száz regionális kereskedelmi megállapodás vizsgálata alapján, statisztikai eszközökkel támasztják alá azt a tételt, mely szerint a széleskörű transzparenciát biztosító szerződések a nemzetközi kereskedelem erőteljesebb fellendülését eredményezik. Megállapítják továbbá, hogy a regionális kereskedelmi megállapodásokban részes felek intézményi hátterének fejlettsége – a transzparenciára vonatkozó rendelkezések megfelelő végrehajtásán keresztül – kihat a kereskedelem volumenének növekedésére. A széleskörű transzparenciára vonatkozó szabályozás elsősorban az Észak-Dél között kötött megállapodásoknál érhető tetten, melyek nem titkolt célja, hogy az átláthatósági normák meghonosodjanak a fejlődő országokban. Általánosan fogalmazva: az egymástól kulturálisan erősen különböző partnerek nagyobb hangsúlyt fektetnek az ilyen típusú szabályozás lefektetésére. Érdekes összefüggés, hogy a WTO-hoz 1995 után csatlakozott országok által kötött megállapodásokban is nagyobb arányban fordulnak elő a transzparenciára vonatkozó rendelkezések.

Moisé, E.: A kereskedelemkönnyítő intézkedések végrehajtásának költségei és kihívásai

A tanulmány 24 fejlődő ország tekintetében vizsgálva megerősíti a 2005. évi elemzés korábbi megállapítását, mely szerint a kereskedelemkönnyítő intézkedések haszna messze meghaladja a végrehajtás tőke- és üzemeltetési költségeit. Az intézkedések megfelelő bevezetése ugyanis az OECD Kereskedelemkönnyítési Indikátorai alapján akár átlagosan 14%-os költségcsökkenést eredményezhet a vizsgált országok esetében. Nem véletlen, hogy a nemzetközi donorok által e célból nyújtott segély 10 év alatt több mint háromszorosára növekedett, 2011 során 381 millió USD-t tett ki, melyből főként afrikai országok részesedtek. A legköltségesebb végrehajtási intézkedések közé tartozik az egyablakos rendszerek és a megfelelő IT háttér kialakítása, míg a legfontosabb intézkedésnek a tisztviselők továbbképzése számít. A tanulmány az egyes intézkedéseket azok költségei (tőke- és működési költségek), illetve a végrehajtásukhoz szükséges politikai elkötelezettség alapján rendszerezi, továbbá elemzi az egyes költségtényezőket.

Akcióterv az adóalap-erózió és profitátcsoportosítás ellen (BEPS)

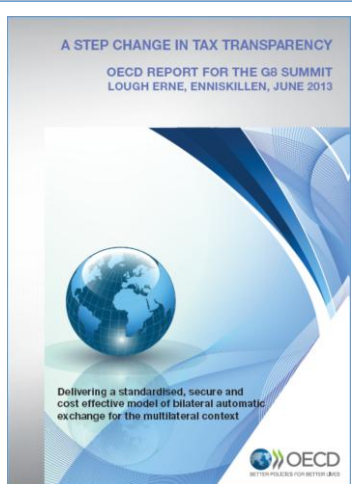
2013. július 19.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Az Akcióterv szövege: [OECD iLibrary](#)

vétele az értékelés során, az állandó telephelyekkel (PE) kapcsolatos visszaélések visszaszorítása, illetve a transzferárzási szabályok az értékteremtés folyamatához igazítása az immateriális javak, a kockázat- és tőketranszfer, valamint a magas kockázatú tranzakciók esetében. A projekt részeként foglalkoznak majd a BEPS-jelenséggel kapcsolatban összegyűjthető adatok módszertanának fejlesztésével, illetve az adatok elemzésével, az agresszív adótervezési gyakorlatok leírásának bővítésével, a transzferárzási dokumentáció felülvizsgálatával és a jogviták kezelésére szolgáló mechanizmusok hatékonyságának javításával is.

Lépésváltás az adózás átláthatósága terén – Jelentés a G8 számára

2013. június 18.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

A jelentés szövege: [OECD.org](#)

Világszerte hatalmas összegek kerültek el a köztelherviselést offshore eszközök segítségével, melyek ellen **egyre erősebb az összefogás a fejlett és fejlődő országok között**. Az első áttörés 2009-ben történt, amikor az automatikus adózási adatcsere nemzetközi sztenderddé vált a megalakuló Globális Fórum és az általa végzett országvizsgálatok nyomán. Az utóbbi időben a téma kapcsán ugrásszerűen megerősödő politikai támogatás révén újabb ütemváltás következett be, hisz a G20 miniszterek találkozója és a G8 Elnökség **nemzetközileg érvényes elvárásként definiálta az automatikus adózási adatcsere**t. Az OECD ez alkalmából készített jelentése azt tekinti át, hogy az országok mit tehetnek e lendület minél jobb kihasználása ügyében, a gyűjtendő információk, az adatcsere jogi alapjainak megteremtése és a technikai platformok kialakítása terén. A **kiadvány négy pontban tárgyalja a hatékony adatcserehez szükséges tényezőket**. (1) Az államközi megállapodások körének bővítését lehetővé tevő jogi keret megalkotása. (2) Az adatcsere jogalapját megteremtő eszközök kidolgozása, illetve a nemzetközi instrumentumokhoz történő csatlakozás. (3) A vállalkozások jelentési és átvilágítási (due diligence) szabályainak hozzáigazítása a rendszerhez. (4) Az informatikai rendszerek kompatibilitásának biztosítása. A jelentés megállapításai szerint az offshore adóelkerülés visszaszorításához **egységes nemzetközi fellépés**

szükséges, minthogy enélkül csak a helyszínek és csatornák változnak majd. A közös nemzetközi sztenderd a vállalkozások számára is előnyös, **mivel mérsékli a költségeket és az adminisztratív terheket, és javítja a globális adózási környezet kiszámíthatóságát** és stabilitását is. A nemzetközi együttműködés szilárd jogi alapját **az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény** biztosítja, amelyhez egyre több ország csatlakozik. Várható, hogy az eddig még kimaradó államokat **egyre sürgeti majd a nemzetközi közösség**, mert a jelenlegi, offshore adóelkerülést lehetővé tevő helyzet fenntartása senkinek sem érdeke.

Adóhatóságok 2013 – Komparatív adatok OECD- és más országokból

A kiadványsorozat részletes áttekintést közöl az országok **adóhatóságainak és adóztatási rendszerének felépítéséről és működéséről**, például a szervezeti erőforrásokat, az irányítási folyamatokat, az elektronikus szolgáltatásokat és a kezelt adótömeget illetően. A leírások és a teljesítménymutatók aktualizálása mellett a tárgyalt információk és országok köre is bővült, így a **34 OECD-ország adatai mellett az EU és a G20-ak valamennyi tagjára, továbbá Szingapúrra és a Dél-afrikai Köztársaságra** is kiterjed a publikáció. Az új témakörök közül kiemelendő az adóhatóság közvetítőkké váló viszonya és a szervezeti reformok leírása.

2013. május 17.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Együtt a jobb eredményekért – A KKV-szektor adóigazgatási kezelése

Az adóigazgatási szervek egyre inkább **együttműködésre** törekcszenek az adóalanyokkal, mert ez a megközelítés mindkét fél számára előnyöket kínál. Különösen igaz ez a kis- és középvállalkozások rendkívül heterogén rétegére, amelynek adózási ellenőrzése hagyományos eszközökkel gyakran nehézkes és költséges is. Az OECD Adóigazgatási Fóruma (FTA) által készített tanulmány olyan **ötleteket és iránymutatásokat** kínál az **adóhatóságok számára**, melyek segítségével jobban bevonhatják a KKV-kat és a kapcsolódó érdekelteket, ami által az adóbeszedés költségei csökkenhetnek, javulhat a hatékonysága, valamint a szolgáltatások színvonala. A kapcsolódó technikai fejlesztések, illetve az adózási kockázatkezelési tendenciák mellett a kötet kitér az információszolgáltatási és tanácsadási gyakorlatra, és az alkalmazható rendszerszintű megoldásokra is. Az országok tapasztalatai alapján a megközelítés egyik legfőbb akadályja, hogy az adóigazgatási teljesítménymérés túlságosan az output-mutatókra, valamint az erőforrás-felhasználásra fókuszál, kevés teret hagyva az innovatív és ügyfélbarát megoldásoknak.

2013. augusztus 5.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

A szolgáltatási igények kezelése – Gyakorlati kézikönyv az adóigazgatási intézmények számára

Az ausztrál adóhivatal az OECD Adóigazgatási Fóruma által elvégzett átvilágításának tapasztalatai alapján készített kötetben azokat a **szervezeti reformlehetőségeket** veszik sorra, amelyek hatékonyabbá és az adózók igényeit jobban kiszolgálóvá tehetik az adóhatóság működését. Az esettanulmányokat is tartalmazó kiadvány **lépésről-lépésre alkalmazható keretet** kínál, amely alapján az adóigazgatási szervek maguk is képesek azonosítani és elemezni az adózói igényeket.

2013. augusztus 1.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

OECD irányelvek a háztartási vagyon mikrostatisztikáihoz

A kiadvány a háztartási vagyon mikroszintű mérésével kapcsolatos nemzetközileg egyeztetett irányelveket adja közre, érintve a koncepcionális, definíciós és gyakorlati problémákat is, **hogy javuljon az ilyen típusú statisztikák nemzetközi összehasonlíthatósága**. Az OECD irányítása alatt működő szakértő csoport sztenderd módszertant kínál a számos forrásból származó mikroszintű vagyoni adatok gyűjtéséhez, feldolgozásához, publikálásához és elemzéséhez, mindenkor szem előtt tartva a megfelelő adatminőséget.

2013. június 12.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

OECD statisztikai keret a háztartások jövedelme, fogyasztása és vagyona megoszlásának méréséhez

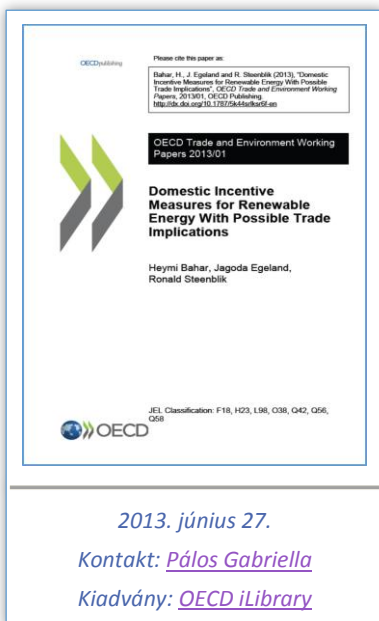
A kötet nemzetközi szinten egyeztetett keretet kínál a háztartások jövedelmi, fogyasztási és vagyoni adatainak együttes, mikroszinten történő elemzéséhez, mint-hogy e három, átfedéseket is mutató dimenzió jobb megértése fontos eleme a jólét mérését célzó nemzetközi erőfeszítéseknek. A keretet az OECD irányítása alatt kidolgozó nemzetközi szakértők **célja az volt, hogy segítsék a nemzeti statisztikai hivatalokat és más adatszolgáltatókat az integrált elemzésre és nemzetközi összehasonlításra is alkalmas mutatók előállításában**.

2013. június 12.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

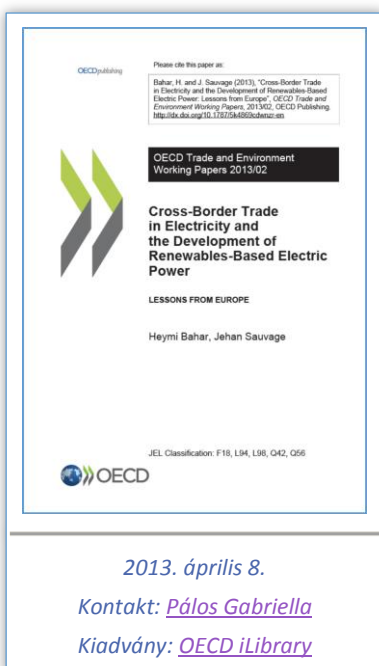
Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

A kereskedelemre potenciálisan hatással bíró, megújuló energiát támogató nemzeti intézkedések

A közelmúltban a megújuló technológiák gyártása globálissá vált, ám az ehhez kapcsolódó beruházások és kereskedelem nem minden probléma nélküli, melyre a közelmúltbeli napkollektorokkal kapcsolatos EU-Kína incidens is élő példa. Az OECD a megújuló technológiák **közvetlen támogatását, illetve a piaci húzóerő kialakítását célzó politikák** szemszögéből vizsgálja a kormányzatok által alkalmazott ösztönzőket és ezek nemzetközi kereskedelemre gyakorolt – pozitív és negatív – hatásait. A legtöbb OECD tagállam a megújuló energia részesedésére vonatkozóan célkitűzéseket határozott meg. E vállalások elérése érdekében a kormányok további ösztönző intézkedéseket vezetnek be. A piaci húzóerőre építő ösztönzők mellett (mint a kvótarendszerek, a fix átvételi ár garantálása, adókedvezmények) a közvetlen támogatások (beruházások finanszírozását szolgáló pénzügyi konstrukciók, állami garancia) szerepelnek a kormányok eszköztárában. Bizonyos országokban ezek feltétele a **hazai beszállítók** adott arányú **részvétele** a projektben (domestic content), mely aggályos lehet a kereskedelemre gyakorolt közvetlen hatása miatt. Az OECD jelen tanulmányában **az egyes eszközök külön-külön, illetve együttesen fellépő**, a vállalt kibocsátási célkitűzésekre, a gazdaságra és a **kereskedelemre gyakorolt hatásait** elemzi és értékeli. Az elemzés kimutatja, hogy a megújuló technológiák gyártásához adott támogatás csökkentheti a termékek

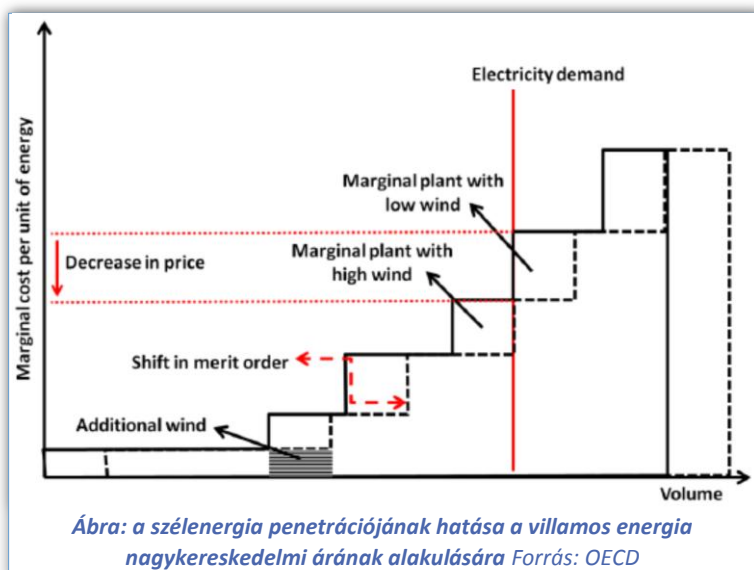
piaci árát, de ez általában elmarad az állami támogatás összegétől, melynek egy része a gyártó profitjaként jelenik meg. Bizonyos jellemző alapanyagok használatát támogató intézkedések végeredményben a környezetre káros hatással lehetnek, mely ellentmond az eredeti támogatási céloknak. További torzító hatást okoz, hogy mikor az adott iparág vagy technológia elér egy bizonyos fejlettségi szintet, **az ösztönzők kivezetése gyakran nem történik meg**.

Határon átnyúló villamosenergia-kereskedelem és a megújuló forrásból származó villamosenergia-termelés fejlődése – Európai tanulságok

Míg a kormányok számára a megújuló energia arányának növelése prioritásként jelentkezik, addig a villamos-energia hálózat fenntartása tekintetében komoly problémák merülnek fel az egyes rendszertelenül rendelkezésre álló megújuló energiaforrások (nap, szél) által termelt villamos energia kötelező átvételéből adódóan. Minél nagyobb arányban szerepelnek az ilyen energiaforrások az energiamixben, annál magasabb a **villamosenergia-rendszer instabilitásának veszélye**. A probléma megoldására többek között lehetőséget nyújt a határon átnyúló villamosenergia-kereskedelem, melynek köszönhetően a **szélesebb régió erőműveinek való hozzáférése**n keresztül további diverzifikációra nyílik lehetőség. Az európai villamosenergia-piac előzetes vizsgálata alapján megállapítható, hogy a nemzetközi villamosenergia-kereskedelem az időjárásfüggő energiahordozók tekintetében is jobb kihasználtságot biztosít. A hatékony nemzetközi kereskedelem érdekében azonban a **megfelelő határon átnyúló**

kereskedelmi rendszer és átviteli hálózat kiépítése mellett a nemzeti **szabályozási kérdések összehangolása** is szükséges. Amíg például a rendszertelenül termelő energiaforrások üzemeltetői nem járulnak hozzá a kiszabályozás költségeihez, mesterségesen olcsóbb termelési költségük csökkenti a piaci árakat, a többi, a rendszer kiszabályozásához szükséges technológia számára versenyhátrányt okozva.

Oktatási Körkép 2013

Az OECD évente megjelenő oktatási statisztikai elemzési kiadványa, az Oktatási Körkép idei kiadása külön fókuszál azon mutatókra, melyek **bemutatják, hogy az oktatás hogyan járulhat hozzá ahhoz a hosszú távú stratégiához, melynek segítségével az országok kilábalhatnak a gazdasági válságból.** A kiadvány összesíti az OECD által az elmúlt évben kapott oktatásra vonatkozó statisztikai adatokat, és megpróbálja feltárni azokat a trendeket, melyek ezek alapján megfigyelhetők.

Az OECD adatai szerint a tagországaiban az oktatási kiadások emelkedtek, azonban a felsőfokú oktatásban továbbra is jelentős esélyegyenlőségi intézkedésekre lenne szükség. Az OECD az idei adatok alapján fenntartja korábbi javaslatát, miszerint a kiadások tekintetében több forrásnak kellene jutnia a korai gyermekkori oktatásra és nevelésre. A felsőoktatásra szánt összegeknek pedig fő céljuk kell, hogy legyen, hogy elősegítsék az egyenlő bánásmódot, a szociális mobilitást, és kedvezőbb munkaerő-piaci készségeket biztosítsanak a hallgatók számára.

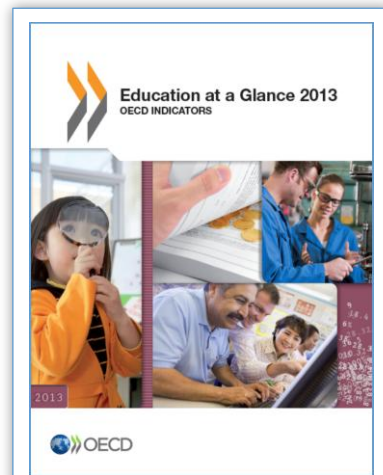
Az ezévi statisztikák és elemzések is alátámasztják, hogy **azon országok, ahol többet áldoznak a korai gyermekkori oktatásra, célzottan támogatják a felsőoktatást és a hallgatókat, és ösztönzik a munkaerőpiac és az oktatási szereplők közötti kommunikációt a kívánt képzési feltételek meghatározásához, jobb mutatókat érnek el az esélyegyenlőség, szociális inklúzió terén, valamint munkanélküliségi rátájuk láthatóan kevésbé nő, mint azoknál az országoknál, ahol ezek az elemek hiányoznak.**

Képességfejlesztés és képzés a KKV-kban

Az emberi tényező felértékelődött a stratégiai kezdeményezésekben, a versenyelőny megszerzésében és megtartásában. **A tudás, a tapasztalat, a szakismeret a tőke egyik formája, a szervezeti vagyoni része, szervezeti stratégiai erőforrás. Fejlesztése, működtetése költséges, és jelentős befektetéseket igényel mind a személy, mind a szervezet részéről.** Európában az európai integráció folyamán az igazán fontos értékeink és specialitásaink között mindenekelőtt az emberi erőforrás minősége az első. **Az új fogyasztói-szolgáltató társadalom létrejötte jelentősen növeli az emberi erőforrások szerepét a természeti erőforrásokkal szemben.** Egy vállalatban, illetve vállalkozáson belül a vezetésnek négy erőforrással kell számolnia: a pénzügyi eszközökkel, a piaccal, a termelési módszerekkel és az emberi erőforrásokkal.

Ma már a vállalat sikeressége szempontjából az emberi erőforrások legalább olyan fontosak, mint a másik három tényező. Az iparszerű termelésnél elég volt az, ha egy szereplő a gazdaság egy részfeladatához értett. A termékek értékesítését erre szakosodott más cég végezte, a külkereskedelmet pedig központilag tartották kézben. Egy szakembertől nem várták el, hogy profi módon menedzselje a megtermelt javak értékesítését. A kisüzemek, magánvállalatok megjelenésével ez a helyzet megváltozott. A szakembernek magának kell felkészült kereskedőnek, jól informált külkereskedőnek lennie, ha termékeit kedvezően akarja értékesíteni. Következetesképpen megjelenik az igény a kvalifikált emberi erőforrás alkalmazása, **az új típusú szakember iránt, aki tud tárgyalni, jó a kapcsolatteremtő képessége, probléma-érzékeny, kellően kreatív és innovatív.** Az ezen a területen felhasználható új vezetési módszerek, hatékonyabb és gyorsabb képzési lehetőségek a pénzügyi szektorban már léteznek, melyeket más szektorok helyzetére, igényeire lehet és érdemes adaptálni, illetve továbbfejleszteni.

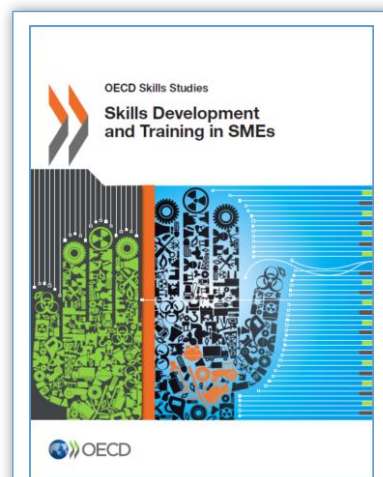
Az OECD Képességfejlesztés és képzés a KKV-kban kiadványa nyolc országban mért adatok alapján vizsgálja, hogy **milyen erősségek és hiányosságok mutatkoznak jelenleg a KKV-k képzési rendszereiben,** annak érdekében, hogy elősegítse a kormányzati politikák által nyújtott támogatás jobb fókuszálását.

2013. június 25.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

2013. június 21.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A KKV-k finanszírozása

A kis- és középvállalkozások gazdasági növekedésben, foglalkoztatásban és a helyi fejlesztésben játszott szerepe megkérdőjelezhetetlen, ezért az OECD KKV-kkal foglalkozó munkacsoportja kiemelt hangsúlyt helyez az innovatív vállalkozások beindításának, finanszírozásának szabályozói oldalról történő ösztönzésére. A 2013 júniusában megjelent, **A KKV-k finanszírozása** című kiadvány egyértelműen rámutat arra, hogy a kormányzatok továbbra is kevés kézzel fogható bizonyítékra és adatra támaszkodhatnak, amikor KKV támogatási rendszereket építenek ki. Olyan közös munkára van szükség, mely megfelelő információt tud biztosítani ahhoz, hogy ténylegesen a legjobb gyakorlatokat lehessen bemutatni. Ennek első lépése e kiadvány, mely illeszkedik az OECD KKV munkacsoportja által ez irányban kialakított munkatervbe. A KKV-k globális piacon való egyre jelentősebb részvétele, a szolgáltató szektorban való egyre látványosabb nemzetközivé válása továbbra is kiemelt téma. Az új és fiatal vállalkozások eredményezik a munkahelyteremtés jelentős hányadát, ezért elengedhetetlen a vállalkozási kedvet és lehetőségeket támogató intézkedések ösztönzése a válságból való kilábalásban. Kérdéssé vált ugyanakkor a vállalkozások szellemi tulajdonainak, innovációinak ösztönzését, védelmét és fejlesztését direkt módon támogató állami szubvenciók eredményessége. A KKV-k gazdasági szerepére való tekintettel törekedni kell a minél hatékonyabb, ösztönző, elérhető és biztonságos támogatási formákra.

2013. április 19.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

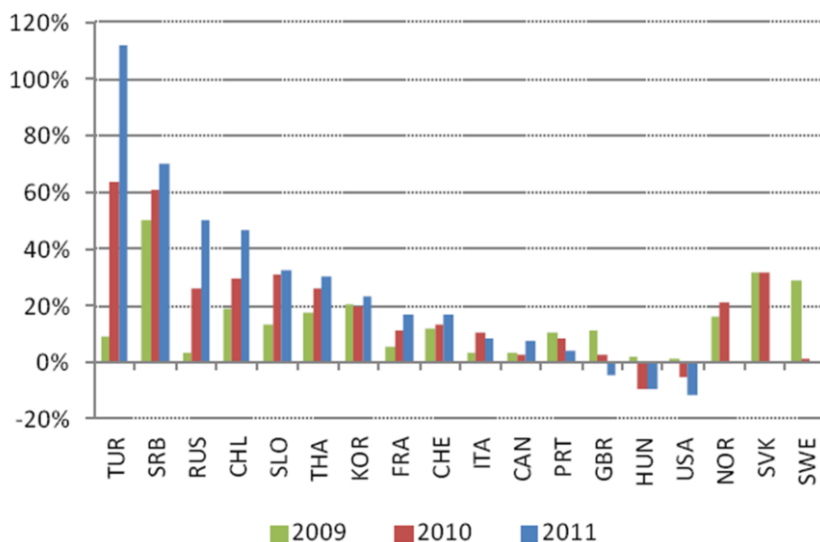
Jelenleg a **finanszírozáshoz való hozzáférés** az egyik **legfőbb kihívás** a vállalkozók számára, mely **nélkül egy vállalkozás létrehozása, túlélése, növekedése manapság elképzelhetetlen**. Amint az OECD-tagországok kormányai elkezdtek foglalkozni a kérdéssel, hogy megfelelő szabályozási háttérrel biztosítsanak, egy már hosszú ideje fennálló akadályba ütköztek, mégpedig hogy nem áll rendelkezésre elegendő adat és felmérés ahhoz, hogy megtalálják a megfelelően célzott lépéseket. Ez azért is kiemelt probléma, mivel a már meglévő adatok alapján egyértelműen kimutatható, hogy **a KKV-k hozzájárulása a munkaerő képességi és oktatási továbbfejlesztéséhez elengedhetetlen**. A munkaerőt rendszeresen foglalkoztató KKV kör, - habár pénzügyi lehetőségei korlátozottabbak -, látványosan jobban, személyre szabottabban kíséri végig munkavállalói személyes fejlődését, mint a nagyvállalatok. Az OECD országokban 2011-ben a kisvállalkozások több mint ötöde tartott attól, hogy likviditási helyzete az elkövetkező időszakban romlani fog, ráadásul a valóságosnál lényegesen rosszabbnak ítélik külső forráshoz jutási lehetőségeiket. Mindez azt mutatja, hogy égető szükség van a minél transzparensabb és elérhetőbb finanszírozási formák kormányzatok általi támogatására.

A 2012. évi adatok gyűjteményét tartalmazó, **A KKV-k és vállalkozók finanszírozása** kiadványsorozat második kötete lényeges előrelépést jelent a fent említett akadály leküzdésében. A kiadvány egy olyan keretprogramot vázol fel, amely képes a KKV-k és vállalkozók finanszírozási igényeinek folyamatos felmérésére.

Míg az első kiadás 18 ország adatait foglalta magában, a második immár 25 ország – köztük hazánk – statisztikáját ismerteti, indikátorokon keresztül bemutatva a KKV-k adóssági, tőke- és potenciális finanszírozási helyzetét. Az egyes országok adatai így együttesen egy olyan eszközt adhatnak a kormányzatok kezébe, amely elősegíti a vállalkozók és KKV-k finanszírozási szükségleteinek jobb megértését, valamint felmérhetővé teszi az egyes intézkedések, finanszírozási reformok hatásait.

Figure 2.2. Trends in SME loans 2007-2011

Relative to 2007, in percentages (2007=0)

Forrás: [Financing SMEs and Entrepreneurs](#)

Körkép a vállalkozásokról 2013

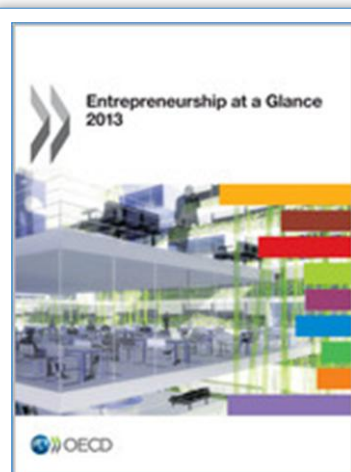
A Körkép a vállalkozásokról című kiadvány harmadszor jelenik meg az "OECD-Eurostat Entrepreneurship Indicators Programme" keretében. **A publikáció a vállalkozások állapotát bemutató jelzőszámok gyűjteménye**, amelyet az adatok értelmezése és a szakpolitikai környezet ismertetése egészít ki.

A 2006-ban elindított program úttörő kezdeményezésnek számít, minthogy a vállalkozásokról szóló olyan harmonizált mérőszám-gyűjtemény összeállítását és megjelentetését célozza, amely elsőként támaszkodik hivatalos statisztikai adatok felhasználására. A már meglévő adatok feldolgozásának rendkívüli előnye, hogy minimalizálja a nemzeti statisztikai hivatalok költségeit és a vállalkozások terheit. Külön fejezet foglalkozik a nők által vezetett vállalkozásokkal és a vállalkozói finanszírozás kérdésével. A nők körében a vállalkozási kedv népszerűsítését megnehezíti, hogy a női vállalkozókról nem áll rendelkezésre megbízható információs bázis. Ezt a hiányt hivatott pótolni a kiadvány, amely új, nem-specifikus statisztikai mérőszám-kidolgozási módszert javasol, hogy ezzel segítse elő a kormányok ezirányú esélyegyenlőségi kezdeményezéseit.

A globális gazdasági válság is rámutatott a kisvállalkozások helyzetét bemutató információk szükségességére, ezért a jelen kiadvány már értékes adatokat tartalmaz a cégek megalkulásáról és a felszámolásokról is. A jelentés két részre tagolódik, az első rész koncepcionális és módszertani kérdéseket mutat be, a második rész pedig a vállalkozói teljesítmény részletes mutatóira fókuszál, jelentős teret szentelve a vállalkozások strukturális adatainak, az üzleti demográfiának és a nem-specifikus mérőszámoknak.

Az OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ 2013. I. félévi tevékenysége

Az OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ (ROK) 2013. első félévi programja átfogóan taglalta a versenyjog legfontosabb területeit. A versenykorlátozó magatartásokkal, az erőfölénnyel való visszaélés eseteivel és a fúziókontrollal kapcsolatos képzéseken túl négy, külön említésre méltó rendezvényre is sor került, melyekkel a következőkben elsőként, kiemelten foglalkozunk. Január 21-én a ROK találkozót szervezett a célcsoport országok versenyhatósági vezetői részére. A délelőtti panelben a V4-ek versenyhatóságainak elnökei tartottak előadást a versenyhatóságok és a bíróságok kapcsolatának szervezeti és eljárásjogi kérdéseinek regionális aspektusairól és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogról. A délután folyamán az érintett vezetők a ROK-kal kapcsolatos kérdéseket és a jövőbeli szakmai terveket vitatták meg. A ROK tevékenységében különös jelentőséggel bír az Európai Unió tagállamaiban és a csatlakozásra váró országokban versenyjoggal foglalkozó bírák képzése. A ROK február 22-23-án szervezte meg 13. bírói szemináriumát az Európai Bizottság pályázati támogatásával és az Európai Versenyjogi Bírók Szövetsége közreműködésével. A rendezvény a versenykorlátozó megállapodások aktuális kérdéseit taglalta, ideértve különösen az online vertikális korlátozások témakörét is. Nagy várakozással tekintettek a GVH munkatársai a hivatali tréningre, amelyre a ROK fennállása óta 4. alkalommal, április 16-18-án került sor. A kétnapos képzés az európai versenyjog legújabb fejleményeiről, így különösen az antitröszt szabályokkal és az UCP-irányelvvel kapcsolatos uniós joggyakorlat alakulásáról szólt. A meghívott előadók – mind nemzetközileg elismert ügyvédek, versenyhatóságok képviselői – kiemelkedő hozzáértéssel mutatták be az aktuális eseteket. A ROK évente valamelyik célcsoport országban megrendezett, ún. kihelyezett szemináriumot szervez, melynek idei helyszíne a horvátországi Rovinj volt. A június 11-13. közötti workshop a hatékony kartellfelderítés eszközeire fókuszált, a képzés fontos részét képezte a rajtaütéssel és az engedékenységi politikával kapcsolatos témakörök áttekintése is. Az elsődleges célcsoport országok részére a ROK 2013. első félévében két szemináriumot rendezett. Erőfölényes témában („versenykorlátozó és diszkriminatív gyakorlatok: árukapcsolás, árdiszkrimináció, hűségkedvezmények”) március 19-21-én, komplex összefonódások (fúziók) kérdéskörben pedig május 14-16-án szervezett képzési programot.

2013. július 11.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

2013. január-június

Kontakt: [Bak László](#)

Link: [Honlap](#)

Tudásalapú tőke, innováció és erőforrás-allokáció

2013. május 28.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A tudásalapú tőkebefektetések (KBC) értéke egyre emelkedik, sőt néhány országban már meghaladja a fizikai tőkeberuházások értékét is. Ezek olyan javak, amelyeknek nincs fizikai megjelenése, mint a számítógépes információk, az innovációk vagy a gazdasági kompetencia. Mindez jelentős hatással van az innováció- és a termelékenység változására és szükségessé teszi a szakpolitika átgondolását is. A KBC-befektetések **mértéke és megtérülése országonként jelentősen eltér**, amely mögött részben olyan **strukturális tényezők** állnak, melyek meghatározzák a szűkös (humán, tőke és természeti) erőforrások hatékony allokációját. Fontos, hogy a termék-, munka- és kockázattőke-piacok, valamint a csődszabályok ne büntessék túlzottan a kudarokat, mert az különösen gyengíti a megtérülést. A nemzetközi kereskedelem és befektetések liberalizációja is segít, mivel megnöveli a potenciális piacméretet és a finanszírozási, valamint a technológiatranszfer lehetőségeket. A KBC ösztönzésében a leghatékonyabbak a strukturális reformok, de az innovációpolitikának is van szerepe abban, hogy az ilyen beruházások elérjék a társadalmilag optimális szintet. A K+F adókedvezmények és a direkt támogatási eszközök is hatásosak lehetnek, de kulcsfontosságú, hogy kialakításuk során minimalizáljuk a költségvetési forrásigényt és az egyéb mellékhatásokat, például a visszatérítendő támogatások és az időben elhatárolható formák alkalmazásával. Ügyelni kell arra is, hogy a támogatás ne kínáljon agresszív adótervezési lehetőséget a multinacionális cégek számára. Az alap kutatások állami finanszírozása és az intézményi együttműködések ösztönzése fontos eszköz. A szellemi tulajdon szabályozása (IPR) kiemelt jelentőségű az

innováció és a tudástranszfer erősítésében, de ügyelni kell arra, hogy az IPR ne legyen versenykorlátozó, illetve a szabadalmi rendszer ne legyen se túl költséges, se túl bonyolult. Ez utóbbi két tényező különösen fontos a fiatal innovatív vállalkozások számára. A számviteli, illetve a pénzügyi szabályok elégtelenségei miatt a KBC-eszközök fedezetként történő alkalmazása körülményes, ami megnehezíti az ezen a téren aktív vállalkozások finanszírozását. Számos erőfeszítés tapasztalható a magvető- és korai finanszírozási piac fejlesztésére, de az ezekkel kapcsolatos tapasztalat még kevés, így egyelőre inkább a szabályozási keretek helyes kialakítására érdemes koncentrálni.

Az igazságszolgáltatás teljesítménye és az azt meghatározó tényezők

2013. június 12.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A jól működő **igazságszolgáltatás a gazdasági fejlődés egyik alapja**. A tanulmány célzott adatgyűjtésen alapulva veti össze az egyes országok igazságszolgáltatási rendszerének teljesítményét, azt is vizsgálva, hogy milyen **strukturális tényezők magyarázhatják a jogi eljárások hossza kapcsán tapasztalható jelentős eltéréseket**. Az eredmények szerint az egyik legfontosabb magyarázó tényező, hogy mekkora összeget költ az igazságszolgáltatási rendszer informatikai beruházásokra, de a teljesítményadatok rendszeres gyűjtése, az aktív esetenmenedzsment, a specializált keres-

kedelmi bíróságok megléte, valamint a főbíró vezetői felelősségének mértéke is releváns faktor. A vizsgálatok szerint a szabályozás minőségének javítása és az ügyvédi költségek liberalizálása csökkenti bírósági eljárások hosszát.

Strukturális reformok hatása a GDP-re – Egy egyszerű szimulációs keret

2013. június 4.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A tanulmány a **strukturális reformok széles körének az egy főre jutó GDP alakulására gyakorolt hatását vizsgálta**, építve az ilyen összefüggéseket elemző korábbi, jó részt az OECD által készített munkára is. Bár az alkalmazott megközelítés hordoz némi kockázatot egyes lépések hatásainak ismételt számbavétele, vagy a különböző szakpolitikák egymásra hatásának kihagyása tekintetében, az eredmények szerint a legjelentősebb hosszú távú növekedés az oktatás mennyiségét és minőségét erősítő lépésektől, a termékpiaci verseny erősítésétől, a munkanélküli támogatások mérséklésétől, a munka adóterheinek csökkentésétől és a munkaerő-piaci szabályozás liberalizációjától várható. A szerzők szerint a felsorolt területeken végrehajtott reformok a válság előtti évtizedben mért GDP-növekedésnek mintegy felét magyarázzák. **Egy tipikus OECD-országban az egy főre jutó GDP 25%-kal lehetne magasabb, ha valamennyi szakpoli-**

tikai mutatóját legalább az OECD-átlag szintjére javítaná.

OECD Hírközlési Kilátások 2013

A kétévenként megjelenő **OECD Hírközlési Kilátások** kiadvány 2013. évi kiadásának adatai alapján elmondható, hogy **a telekommunikációs iparágat összességében a válság nem, vagy csak kevésbé érintette**. A mobilkommunikációs piacok továbbra is rugalmasságról árulkodtak, azonban a telekommunikációs bevételek teljes összege eleinte csökkenést mutatott. Természetesen a hírközlési piac mutatóin is észlelhetőek voltak a válság jelei, de a visszakapaszkodás sokkal hamarabb kezdődött meg, és sokkal rövidebb ideig tartott, mint más ágazatok esetében.

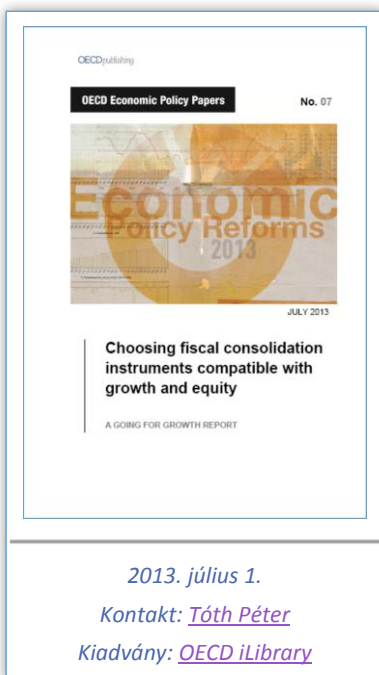
A kommunikációs piacok azonban rugalmatlanságokkal is rendelkeznek, melyek számos okra vezethetőek vissza: a szerződések hosszú időtartama, a csomagként kínált szolgáltatások megjelenése, valamint az a tény, hogy **a kommunikációs szolgáltatásokra egyre kevésbé luxus kiadási tételként, hanem alapvetően szükséges szolgáltatásként tekintenek**. Úgy tűnik, hogy a költségcsökkentésre törekvő háztartások, legalábbis első lépésként, más kiadásait fogják vissza. A csomagként kínált szolgáltatások növekvő gyakorisága szerepet játszott ebben az eltolódásban azáltal, hogy megerősítette a fogyasztói lojalitást és csökkentette a lemorzsolódást, ami különösen előnyös volt a szolgáltatók számára a gazdasági visszaesések során. Végül pedig nem elhanyagolható, hogy a dotcom-buborékkal kapcsolatos korábbi tapasztalatok birtokában a telekommunikációs cégek felkészültebben, jobb helyzetben nézhetek szembe a jelen válság kihívásaival.

Korábban egymástól különálló kommunikációs szolgáltatások gyorsan összevonódtak, mára egyértelműen elkülönülő trendet mutat a vezetékes és a vezetékek nélküli szolgáltatások köre. A digitalizálódással és a vonalas, illetve vezetékek nélküli infrastruktúrák bevezetésével és fejlesztésével egyre bővül a szélessávú szolgáltatást elérők köre. A csak internetprotokollon (IP) alapuló mobil hálózatok körében gyorsan terjedő LTE (más néven 4G) szabvány és „Voice over LTE” (VoLTE) technológia alkalmazásának gyors térhódítása tovább javítja a helyzetet. Az egyre gyorsabb hozzáférés igénye is rohamosan nőtt olyan szolgáltatások magas szintű jelenlétének köszönhetően, mint az IP-alapú video-on-demand (igény szerint letölthető videók), valamint a live-streaming (az interneten közvetített élő adatfolyam) televíziós szolgáltatások. **A vezetékes szolgáltatók, a műholdas szolgáltatók, a nyilvános műsorszolgáltatók, valamint a felhőalapú (cloud) tartalmakat szolgáltató társaságok egyre inkább rászorúlnak a nagyobb és összetettebb online tartalmak biztosítására, melyekhez viszont szükséges a szélessávú, egyre gyorsabb adatfolyamokat biztosító hozzáférés.**

A távközlési bevételek a válság után, 2009-ben jelentősen estek, de ez a trend 2010-ben megállt, 2011-ben pedig visszafordult. Mindez a mobilkommunikációs piacok erősödésének, és különösen az okostelefonok gyors elterjedésének volt köszönhető. Jelenleg **az okostelefonok és táblagépek által generált adatforgalom legnagyobb részben a Wi-Fivel kiegészített vezetékes hálózatokhoz, nem pedig a mobilhálózatokhoz köthető**. Ennek hatására a vezetékes hálózatok lettek a mobil és vezetékes eszközök által használt „backhaul” (felhordó) hálózatok, sőt, egyes tanulmányok szerint a mobiltelefonok a hálózati adatforgalmuk 80%-át vezetékes hálózatokhoz kapcsolt Wi-Fi kapcsolatokon keresztül bonyolítják.

Egyes új szolgáltatások, például a mobiltelefonos fizetés, komoly lehetőségekkel kecsegtetnek. Azonban ezek nagyobb adatfolyam növekedéssel is járhatnak, hiszen például a mobilfizetés esetében a partnerekkel, például hitelnyújtó vállalatokkal, összefüggő adattovábbítással is számolni kell. **Mára az adatforgalom a szolgáltatók legfőbb bevételi forrása és csak kevesen várják a hagyományos szolgáltatások, például a telefonálás vagy az SMS-szolgáltatás növekedését a bevételi részesedésükben.** A mobil ökoszisztéma sikerének kulcsa a hálózati infrastruktúra és szolgáltatások biztosítása terén tapasztalható éles verseny megléte. Ez a verseny arra ösztönözte egyes szolgáltatókat, hogy nyissanak és elérhetőségüket megosszák az ügyfeleikkel, ami sokkal nagyobb sikert eredményezett, mint ha erre hatósági intézkedések keretein belül került volna sor.

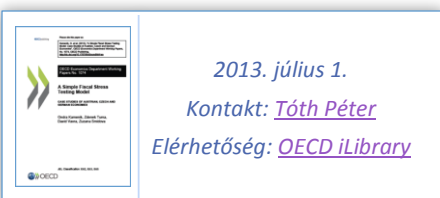

Növekedéssel és társadalmi igazságossággal összhangban levő eszközök a költségvetési konszolidációban

A Gazdaságpolitikai Tanulmányok sorozatban megjelent elemzés azt vizsgálja, hogy az OECD-országok többségére jellemző jelentős költségvetési kiigazítás összeegyeztethető-e a növekedés, illetve a társadalmi igazságosság szempontjaival, különös tekintettel arra, hogy számos országban további konszolidáció szükséges a hosszú távú egyensúly helyreállítása érdekében, illetve a demográfiai folyamatok tükrében. **A kiigazítás óhatatlanul fékezi a rövid távú keresletet, és az eszközök nem megfelelő megválasztása ezt a hatást a szükségesnél jobban felerősítve akár alá is áshatja a hosszú távú növekedési célokat, valamint erősítheti a jövedelmi egyenlőtlenségeket.** A konszolidációs döntésekhez adható segítség gyanánt a szerzők **17 különböző eszköz** növekedésre és jövedelemegyenlőtlenségre gyakorolt hatását vizsgálták, ráadásul **5 országcsoport** segítségével, valamelyest az eltérő kiinduló helyzetet is figyelembe véve. Az így nyert adatok alapján felállított eszköz-hierarchiák és a belőlük képzett konszolidációs ajánlások jól illusztrálják, hogy mely országok lehetnek képesek viszonylag csekély növekedési és társadalmi igazságossági áldozat nélkül rendezni költségvetési helyzetüket, és hol kell nagyobb árat fizetni a pénzügyek stabilitásáért. Kiindulópontként a szerzők a 2012. évi adatokat, illetve az OECD 2013 májusában megjelent hosszú távú előrejelzéseit használják.

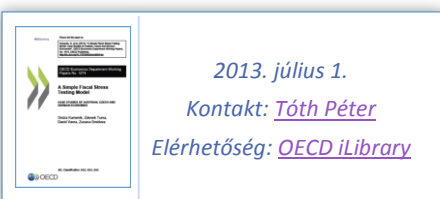
Az országok közel felében – köztük Magyarországon – az eszközök legfeljebb felét kell alkalmazni a rövid és közép távú konszolidáció eléréséhez, így **lehetséges olyan kiigazítási programot összeállítani, amely kevésbé veszélyezteti az egyéb szakpolitikai célokat.** A konszolidáció átlagosan 41%-a érhető el kiadásoldali eszközökkel rövid távon, ám a távlatos csomagokban már közel kétharmadot is elérhet a kiadások mérséklése, ami kevesebb adóemelés szükségességét eredményezi. Az elemzés szerint a növekedési és egyenlőségi célok elérésével jobban összeegyeztethető eszközök közé tartozik (1-8. hely a Magyarországot is tartalmazó 4. országcsoportra érvényes hierarchiában) a támogatások visszafogása, a nyugdíjak mérséklése, a vagyoni típusú, illetve környezetvédelmi adók emelése, a munkanélküli ellátások mérséklése, illetve a privatizációs bevételek. A legkárosabbak (17-13) pedig az oktatási és egészségügyi kiadások csökkentése, a közösségi beruházások visszafogása, a családtámogatás mérséklése és a társadalombiztosítási járulékok emelése.

Költségvetési stressz teszt modell - esettanulmányokkal

A tanulmány egy egyszerű, modell-alapú keretet ismertet, amivel költségvetési konszolidációs stratégiák stressz tesztje végezhető el különböző jövőbeni sokkok alapulvételével. A három ország – **Ausztria, Csehország és Németország** – példáján keresztül bemutatott modell a fokozatos adósságcsökkentési pálya tarthatóságát vizsgálja olyan **szcenáriók** mellett, mint például a potenciális növekedés mérséklődése, vagy a

költségvetési szabályok változása. Az egyes stratégiák előnyeit és hátrányait is számba veszik például a növekedésképző hatás, illetve a politikai gazdaságtani összefüggések szempontjából.

A 90%-os adóssághatár: egy stilizált tény felemelkedése és bukása

A tanulmány az eredeti Reinhart-Rogoff adatkészlet ökonometria tesztelése segítségével vizsgálja **az adósságszint és a növekedés közti** kapcsolat meglétét. A **kapcsolat nem lineáris volta nem mutatható ki meggyőzően.** Egyes esetekben már akár a GDP 20%-ának megfelelő szinten is azonosítható negatív visszacsatolás, de a történeti

adatok alapján az államadósság tekintetében inkább az 50% tűnik mérvadónak, jelentős országonkénti eltéréssel. Bár **az eredmények formálisan is cáfolják a 90%-os határ általános érvényét, az adósság és a növekedés közötti negatív kapcsolat már elég alacsony adósságszint mellett is kimutatható.** Amennyiben az okozatiság bizonyítást nyerne – a tanulmány ezt nem vizsgálta – ez komoly érv lenne az adósságszintek érdemi csökkentése mellett. Az is leszögezendő, hogy egy általános érvényű határérték létezése nem zárható ki a jövőre nézve, főként, mivel az államadósság soha nem látott szintre emelkedett számos országban.

A költségvetési decentralizáció hatásai a gazdasági növekedésre, a beruházásokra és az oktatási rendszer teljesítményére

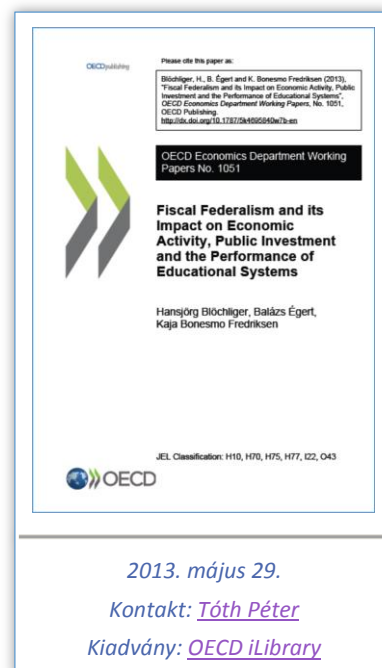
A kormányzati szintek költségvetési viszonyrendszerét az alapvető társadalmi értékválasztás mellett jobbra történelmi tényezők alakították. Ám az intézményi szerkezet más elemeihez hasonlóan a kormányzati szintek közötti költségvetési kapcsolatok befolyással bírnak a vállalkozások, a háztartások, illetve a kormányzati szereplők döntéseire és így a gazdasági tevékenységre is. Az OECD Közgazdasági Igazgatóságának szakértői a kormányzati szintek költségvetési kapcsolatát vizsgáló egységgel készített közös tanulmányukban azt vizsgálták, hogy milyen **empirikus összefüggés** mutatható ki a költségvetési decentralizáció szintje és olyan mutatók között, mint a GDP, a termelékenység, a közberuházások mértéke, vagy az oktatási eredmények. Összefoglalóan elmondható, hogy a bevételek, illetve kiadások arányában mérve **a helyi szint növekvő súlya pozitív kapcsolatban áll az egy főre jutó GDP mértékével**, igaz **az összefüggés a bevételi oldal esetében erősebb**, mint a kiadási oldalon. A helyi költségvetési bevételi arány megduplázásával átlagosan 3%-kal lehet magasabb az egy főre jutó GDP szintje, ám a kapcsolat nem lineáris, így a helyi kormányzati szintek súlyának emelésével **elérhető többlethaszon fokozatosan csökken. Szintén pozitív a kapcsolat az oktatási eredményekkel**, minthogy a decentralizáció 10%-pontos emelése átlagosan 4 ponttal magasabb PISA-pontszámot eredményezhet az egyéb tényezők kiszűrése mellett. A vizsgálatok szerint a beruházások mértéke (főként a humántőke esetében) is azokban az országokban magasabb, ahol erősebb a költségvetési folyamatok decentralizációja. Ez utóbbi két eredmény összefügghet, mivel főként az oktatási beruházások növekednek a helyi kormányzati szint magasabb költségvetési súlya esetén.

Válogatás az OECD oktatáspolitikai témájú kiadványaiból

Az OECD két új tanulmánya az oktatáspolitikai különböző ágainak stratégiai döntéseiben kíván adatokat, segítséget és útmutatást adni. Mindkét kiadvány olyan téziseket vizsgál, melyeket manapság bizonyíték hiányában is hajlamosak vagyunk elfogadni, és ellenőrizni, hogy vajon az eredetileg kialakított stratégiai döntések továbbra is megállják-e helyüket a mai világban.

A **Művészet a művészetért** kiadvány fő kérdése, hogy vajon a művészeti oktatás (pl. rajz, zene) ténylegesen pozitívan hat-e a gyermekek kreativitásának, kommunikációs és innovációs készségének fejlesztésére. A válasz meghatározásához az OECD a legfrissebb adatokat vizsgálja, hogy bemutathassa a művészeti oktatás mérhető következményeit. A kérdés komplexitása miatt az eredmények nem minden esetben egyértelműek. Ugyanakkor elmondható, hogy az adatok alapján egyértelmű kapcsolat látható e képességek kedvezőbb fejlődése és a minőségi művészeti oktatás jelenléte között.

A **Nemzetközi diákok mobilitása** tanulmány arra keres választ, hogy mi teszi vonzóvá az egyes országok oktatási-képzési rendszerét. Míg olyan egyértelmű tényezők, mint az ár, a hatékonyság általánosságban igaznak is bizonyulhatnak, a tanulmány bemutatja, hogy számos egyéb faktor is befolyásolja egyes országok oktatási intézményeinek népszerűségét a nemzetközi diákok körében. A kiadvány olyan tulajdonságokat mint az iskolák hírneve, oktatási rendszerek jó híre, adott szakirányok specializálása, intézményi adottságok (pl. specializált kutatólaborhoz való hozzáférés) vizsgál meg, melyek mind hatással lehetnek a nemzetközi diákok iskolaválasztásában.

GLOBAL FORUM
ON RESPONSIBLE
BUSINESS CONDUCT

2013. június 26-27.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Dokumentumok: [OECD.org](#)

Felelős Üzleti Magatartás Globális Fórum

Az OECD első alkalommal rendezte meg a témának szentelt Globális Fórumát, hangsúlyozva ezzel a felelős üzleti magatartás fontosságát, mely elengedhetetlen a nemzetközi kereskedelemben mára főszabállyá váló globális értékláncok további fejlődéséhez. A kormányok, vállalatok és nemzetközi szervezetek együttes felelőssége, hogy a gazdaság fejlődése ne menjen az emberi jogok, a munkakörülmények és a környezet fenntarthatóságának rovására.

Angel Gurría főtitkár úr és Dipu Moni bangladesi külügyminiszter asszony megnyitóját követően a Fórum résztvevői megtárgyalták a felelős üzleti magatartás nemzetközi irányait; a

fejlett, fejlődő és feltörekvő országok kormányainak lehetőségeit a kérdés támogatására. Ezt követően külön panelek tárgyalták a textilipar, a bányászat, a pénzügyi intézmények és az informatika területein felmerülő szektorspecifikus kérdésekre adandó válaszokat.

A bangladesi Rana Plaza tragédia ráirányította a figyelmet arra, hogy a vállalatok nem csupán saját, hanem tágabb üzleti kapcsolataik tevékenységére is hangsúlyos figyelmet kell, hogy fordítsanak. Az OECD Multinacionális Vállalatoknak szóló Irányelvei megerősítését követően további intenzív gyakorlati lépésekre van szükség, melyek kidolgozásában az ezévből létrehozott Felelős Üzleti Magatartás Munkacsoport vállal fontos szerepet.

A Globális Fórum résztvevői megállapodtak abban, hogy a Nemzeti Kapcsolattartó Pontok tevékenységét az Irányelvek hathatós gyakorlati végrehajtása érdekében erősíteni szükséges, azt az ENSZ és más nemzetközi szervezetek tevékenységével össze kell hangolni. A Fórum peremén a Nemzeti Kapcsolattartó Pontok a bangladesi események kapcsán közös nyilatkozatot fogadtak el, üdvözölve az ILO és a nemzetközi szakszervezeti szövetségek bangladesi kormánnyal kötött tűz- és épületbiztonsági megállapodását, hangsúlyozva a felelős viselkedés fontosságát a munkások biztonsága, a munkakörülmények javítása és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében, továbbá felhívva a figyelmet a – jelenleg Banglades számára – segítséget nyújtó országok és szervezetek közötti hatékony koordináció szükségességére.

OECD Fórum az átlátható és feddhetetlen lobbitevékenységről

A Közzsféra Feddhetetlenségi Hálózat (Public Sector Integrity Network) lobbitevékenység átláthatóságának szentelt ülése során 26 országból 115 résztvevő – lobbisták, kormánytisztviselők, szakszervezetek és a civil társadalom képviselői – vitatta meg a kormányzati döntéshozatal transzparenciájához szükséges lépéseket. A kormányzatokba vetett bizalom témájához (az ezévi Miniszteri Értekezleten jóváhagyott ún. Bizalom Ütemtervhez – Trust Agenda) is kapcsolódó esemény résztvevői egyetértettek abban, hogy míg a lobbitevékenység a jó döntések meghozatalához szükséges információ megszerzéséhez ugyan elengedhetetlen, jelenlegi formájában átláthatatlan, ezért a kormányokba vetett bizalmat csökkenti. A lobbitevékenység kérdésével pedig szorosan összefügg az összeférhetetlenség, a forgóajtó-jelenség és a politikai pártok finanszírozásának szabályozása. A Fórum célja a kormányokba vetett bizalom helyreállítása során jelentkező további kihívások azonosítása és a lobbizás átláthatósága érdekében hozott nemzeti intézkedések és jó gyakorlatok megosztása volt, arra keresve választ, hogy a 2010-ben elfogadott Átlátható és

Feddhetetlen Lobbitevékenység OECD Alapelvei fényében milyen módon alakítható ki egy transzparens, a gyakorlatban is alkalmazható és egyben költséghatékony rendszer. Az Alapelvek teljesüléséről az OECD Tanács számára készülő jelentést a Közkormányzási Bizottság ezév novemberi ülésén tárgyalja meg.

Ár-érték arány a kormányzásban: Svédország 2013

A központi kormányzat által nyújtott közszolgáltatások hatékonyságát fejlesztő, olcsóbb és jobb szolgáltatásokat elősegítő intézkedések feltárása céljával 2008-ban indult OECD projekt keretében – Hollandia, Dánia és Ausztrália hasonló vizsgálatát követően – megjelent negyedik országspecifikus tanulmány Svédországot tekintve át.

Az OECD elemzéseire támaszkodva Svédország számára az államreform tíz területén – a minisztériumok és ügynökségek berendezkedésétől kezdve a legjobb gyakorlatok összegzésén keresztül a költségvetési kiadások ellenőrzésén át az e-kormányzás finanszírozásáig – ad további országspecifikus ajánlásokat. A projekt lezárásaként a jövőben egy, a négy kötetből levonható tanulságokat összegző jelentés készül.

2013. június 27-28.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Napirend és háttér: [OECD.org](#)

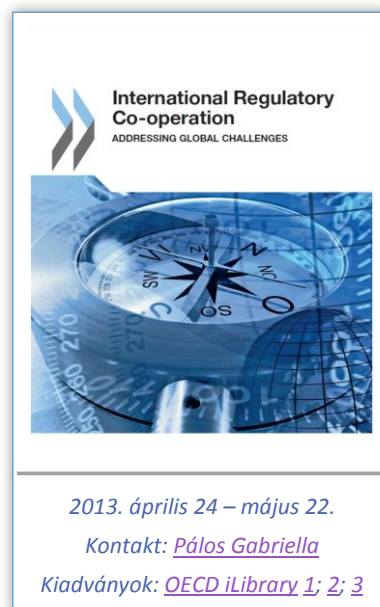
2013. április 30.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Kiadványok a Nemzetközi Szabályozási Együttműködésről

A globalizálódó világban egyre fontosabb a főként nemzeti joghatóság alá tartozó **nemzeti szabályozási rendszerek összehangolása**. A környezetvédelem, az emberi egészség és biztonság, a rendszerszintű kockázatok terén a kormányok egyre intenzívebben keresik az együttműködés útját. A kiadványsorozat kezdő kötete **összefoglalót nyújt a keretrendszer-ről és gyakorlatokról**, melyek jelenleg a kormányok rendelkezésére állnak a nemzeti szabályozások összehangolására, rámutatva ezek hasznára és gyenge pontjaira. Általános jelenséggé elmondható, hogy a jogharmonizáció helyett flexibilisebb eszközök, a **kölcsönös elismerési egyezmények kerülnek az együttműködés homlokterébe**. Hiányossággént említhető azonban, hogy a nemzetközi tárgyalások során az egyes együttműködési opciók előnyei és hátrányai nem kerülnek górcső alá. A sorozat további három kötete az egyes vizsgált **szakterületek esettanulmányait** foglalja egybe. Az így készült fejezetek külön kiadványnak is beillenek, azonban közös bennük az OECD mint nemzetközi együttműködési platform nézőpontja és az egységes struktúra. Az első kötetben találhatóak a **kémiai biztonság**, a **fogyasztók biztonsága**, a **kettős adóztatás elkerülése** és **versenyszabályok** végrehajtása témájának szentelt fejezetek, a második kötet Kanada és az USA együttműködési tanácsának példáját, az **EU energetikai szabályozását**, a kockázatértékelés elveivel, módszereivel és kritériumaival kapcsolatos **„Globális Kockázatértékelési Párbeszéd”** folyamatot, a **bankok prudenciális szabályozását** érintő nemzetközi együttműködést tekinti át. A harmadik kötet átfogja a határon átnyúló **vízgazdálkodás** és **magán-szabályozás** kérdését, ez utóbbi a vállalati szférából kiinduló szabályalkotás, melynek később az állami szabályozás jogi státuszt biztosít.

2013. április 24 – május 22.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadványok: [OECD iLibrary 1; 2; 3](#)

Állami vállalatok igazgatósága – Áttekintés a nemzeti gyakorlatokról

Az igazgatótanácsok munkája alapvető fontossággal bír az egyes vállalatok teljesítményét illetően, így az OECD egyre nagyobb figyelmet szentel tagállamai azon igényének, hogy azok állami kézben lévő vállatai hatékonyabban működjenek, egyben az államok is felelősen gyakorolják tulajdonosi feladataikat. Az Állami Tulajdonnal és Privatizációs Gyakorlatokkal foglalkozó Munkacsoport munkájára alapozva jelen kiadvány az OECD Állami Vállalatok Felelős Vállalatirányítási Irányelveinek végrehajtása során tapasztalt jó gyakorlatokat foglalja össze. A tanulmány vizsgálja az **igazgatótanácsok szerepét és összetételét**, az igazgatótanács **tagjainak jelölésére és kinevezésére irányuló eljárásokat**, a tagok beiktatására és továbbképzésére irányuló lépéseket, a tagok **javadalmazását**, az igazgatótanács munká **hatékonyságát** és értékelését segítő tényezőket. A **tagállami gyakorlatok összehasonlító elemzésén** túl a kiadvány könnyen felhasználható módon foglalja össze a követendőnek ítélt jó gyakorlatokat a döntéshozók számára. Mindazonáltal tekintettel van az egyes tagországok eltérő berendezkedésére, ezért nem törekszik egyetlen „jó megoldás” általánosítására, és célja, hogy mint a területen tapasztalható legjobb gyakorlatokat összefoglaló dokumentum, az OECD tagállamokon kívül is felhasználható legyen.

2013. május 30.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Lendület a részvénytőzsiatoknak a gazdasági növekedés érdekében – a kormányra, szabályozókra, tőzsdékre, kibocsátókra és befektetőkre gyakorolt hatások

Az OECD Vállalatirányítási Munkaanyagainak sorozatában megjelenő kiadvány eredeti célja az volt, hogy a globális részvénytőzsiatok állapotáról nyújtson áttekintést, illetve javaslatokat tegyen a tőkefelhalmozási hatékonyság javítására. A tanulmány végső formája lefedi azt a 26 államot, ahol a legtöbb elsődleges nyilvános forgalomba hozatal (IPO) hatályosul. A tanulmány, mely az USA részvénytőzsiacának különös figyelmet szentel, a **piacok szerkezetének és tulajdonságainak vizsgálata alapján bemutatja a sikeres működéshez**, vagyis a jobb tőkeallokációhoz, több munkahely létrejöttéhez és erősebb makrogazdasági helyzethez **vezető tényezőket**. Következtetése, hogy az alacsony utópiaci ösztönzők és kevés kisméretű állami vállalat jelenléte alacsony IPO aktivitáshoz vezet, ezért fontos, hogy **a kereskedők számára vonzó legyen a kisvállalatok IPO tevékenységének támogatása**. Önmagában a GDP növekedés nem befolyásolja a kisvállalkozások IPO tevékenységének bővülését, viszont az olyan piacok, amelyek a kisvállalkozások utópiaci támogatására ösztönöznek, nagyobb tőkefelhalmozási hatékonysággal bírnak.

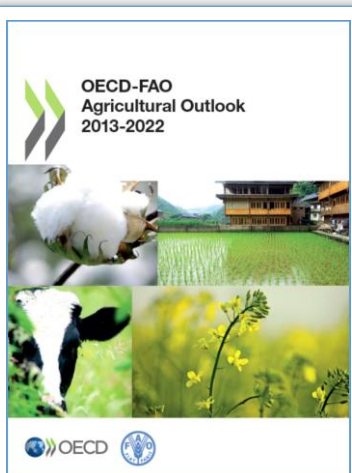

2013. július 11.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Agrárpolitikai Kilátások 2013

2013. június 27.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Az *Agrárpolitikai kilátások 2013* című, az **OECD és a FAO** évente elkészített, a következő 9 évre szóló előrejelzése 2013. július 11-én jelent meg. A kiadvány a bioüzemanyagokra, gabonafélékre, olajos magvakra, cukorra, hús- és tejtermékekre és a halászati ágazatra vonatkozó világgazdasági trendekről számol be a 2013-2021 közötti időszakot érintően. Az előrejelzés az OECD- és nem-OECD-országokban működő **nemzeti szakértőkkel folytatott szoros együttműködés eredményeként** született. Az OECD Agrárbizottsága részletesen tárgyalta az előrejelzést, amely az OECD AGLINK és az FAO COSIMO modelljein alapul. Ez a közösen kifejlesztett modellező rendszer elősegíti az előrejelzések egységességét. A kiadvány kiemelt hangsúlyt helyez azon kihívásra, hogy hogyan lehet a mezőgazdasági termelékenységet fenntartható módon növelni.

A 2009. évi növekedést követően, **a termelői támogatások 2010-ben csökkentek, illetve 2011-ben stabilak maradtak**, igaz egyelőre elsősorban a magasabb világgazdasági árak miatt. Néhány országban a költségvetési támogatások növekedtek, főként azon kifizetések miatt, amelyek segítették a termelőket, hogy a kivételes körülmények (pl. aszály vagy áradás) okozta nehézségekkel meg tudjanak küzdeni. **Az OECD hosszú távú becslése alátámasztja a mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatások csökkenő tendenciáját.** Azonban a potenciálisan leginkább káros támogatások még mindig az össztámogatás felét teszik ki.

Ennek ellenére a termeléshez közvetlenül kapcsolható támogatásoktól az indirekt támogatások felé való elmozdulás figyelhető meg.

A 2005-2006 óta eltelt időszakban tapasztalt drámai **mértékű áremelkedést részben a világ főbb gabonatermelő régióinak kedvezőtlen időjárási viszonyai okozták**, aminek hatása továbbgyűrűzött az ugyanazon földterületért versengő terményekre és állatállományra. **Az alacsony globális készletek összefüggésében ezek a fejlemények már önmagukban is erős árreakciókat váltottak volna ki.** Ilyen körülmények már a múltban is előfordultak, az árak pedig csökkentek, amint azonban a megszokott feltételek visszaálltak, az idő múlásával a piac megfelelően reagált. A kiadvány szerint nincs ok azt feltételezni, hogy ez nem történik meg ismét az elkövetkező néhány évben.

Középtávon azonban az árak az elmúlt évtizedben tapasztaltnál **magasabb átlagos szinten maradnak a jelenlegi csúcshoz közeli szinten történő visszaesést követően is.** Ám a mezőgazdasági termékinálatot irányító mögöttes tényezők (a termelékenységi nyereségek) végül is nagyobb hatással lesznek, mint az erősebb keresletet meghatározó tényezők, mind az élelmiszerek, mind a takarmányok, valamint az ipari kereslet, különösképpen a bioüzemanyag-előállítás vonatkozásában. Következésképpen **az árak reálértéken újra csökkenni kezdenek majd, bár valószínűleg nem olyan mértékben, mint a múltban.**

A globális mezőgazdaság **legnagyobb kihívása, hogy hogyan növelhető fenntarthatóbb módon a termelékenység az élelmiszerek, takarmányok, üzemanyagok és az élelmi rostok iránti növekvő kereslet kielégítése érdekében.** A globális mezőgazdaság egyre inkább összefügg az energiapiacokkal. A makrogazdasági feltevésekben szereplő olajár-előrejelzések átlagosan mintegy 25 dollárral magasabbak az előző évben alkalmazottnál. E magasabb olajárak adják az alapját a magasabb mezőgazdasági termékár-előrejelzéseknek, és nemcsak a termelés olaj vonatkozású költségeit érintik, hanem a bioüzemanyagok és az előállításukhoz felhasznált nyersanyagok iránti keresletet is megnövelik.

A globális termelésnövekedés fő forrását 2021-ig a fejlődő országok jelentik majd. Az előrejelzések szerint az éves termelésnövekedés a fejlődő országokban átlagosan évi 1,9% körül várható, szemben a fejlett országok 1,2%-ával. A feltörekvő gazdaságok egyre nagyobb részesedést szereznek majd a bővülő mezőgazdasági világkereskedelemben. A legkiemelkedőbb szerepet azok az országok töltik majd be, amelyek jelentős beruházásokat tettek a mezőgazdasági termelőkapacitás növelésébe, például Brazília, Indonézia, Thaiföld, az Orosz Föderáció és Ukrajna.

Globális élelmiszer-biztonság: az élelmiszer- és mezőgazdasági rendszerek kihívásai

Az OECD tanulmánya azt vizsgálja, **miként lehet hatással a világ élelmiszer- és mezőgazdasági rendszereinek változása az éhínségcsökkentés és a globális élelmiszer-biztonság kérdéseire.** A kihívás széles körű és sokoldalú. Az élelmiszer-termelés általában reagálni fog az igények vagy kereslet emelkedésére, mely a világ népessége növekedésének és az életminőség általános javulásának köszönhetően lép fel, de hatékony kormányzati politikára van szükség ahhoz, hogy a termelékenységet ösztönözzük, és nyomást gyakoroljunk az élelmiszerárakra. Ezzel együtt **biztosítani kell, hogy a föld- és a vízkészletek használata fenntarthatóbb legyen, és a gazdák képesek legyenek a kockázatok kezelésére, főleg az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban.** A kereskedelempolitika fontos szerepet játszik annak biztosításában, hogy a forrásokat hatékonyabban és fenntarthatóbban használjuk fel, és abban, hogy az élelmiszer eljusson a többlettel rendelkező régiókból a hiányban szenvedőkhöz. Ugyanakkor reformokra van szükség ahhoz, hogy a világkereskedelmi rendszer kiegyensúlyozottabban és igazságosabban működjön, mint korábban.

A világ népességének körülbelül kétharmada szegény vidéki területeken él, ahol a gazdálkodás a fő gazdasági tevékenység. A tanulmány azt vizsgálja, hogyan segíthet a kormányzati politika abban, hogy növekedjen a mezőgazdasági és a vidéki háztartások jövedelme, és ezáltal javuljon a szegény rétegek élelemhez való hozzáférése. **A jövedelmek növekedése elengedhetetlen, ugyanakkor önmagában nem elég a hosszú távú élelmiszer-biztonság eléréséhez.** A világnépesség megfelelő élelmezésének biztosításához az egészség és a higiénia javítását célzó szakpolitikák is szükségesek.

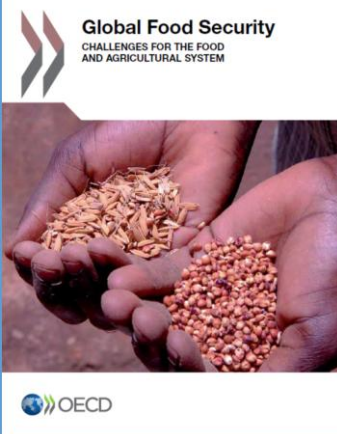
Agrárinnovációs rendszerek

A mezőgazdasági és az agrár-élelmiszeripari ágazattól azt várjuk, hogy egészséges, biztonságos és tápláló **élelmiszereket biztosítson a világ gyarapodó és gazdagodó népességének, takarmányt a növekvő haszonállat állománynak, és üzem- és alapanyagot az egy egyre terjedő ipari felhasználásnak.** Mindezt úgy, hogy **közben ne merítse ki az erőforrásokat, és őrizze meg a biodiverzitást.** A jelenlegi trendek, technológiák és működési modellek alapján ezen célok nem teljesülhetnek maradéktalanul. Ezért a kormányoknak és a nemzetközi közösségnek nagyobb figyelmet kell fordítani arra, hogy **támogassák az innovációt a mezőgazdasági és agrár-élelmiszeripari ágazatban, mert e nélkül már most látható, hogy élelmiszeripari válság felé haladunk.**

Az agrárinnovációs rendszereknek számos kihívással kell szembenézniük, mint például költségvetési korlátok, egymásnak ellentmondó információkkal rendelkező kutatási prioritások, nagy időbeli különbségek a kutatásokban, alkalmazási nehézségek az agrárszektor sajátosságai miatt, és a sokszor nem egyféleképpen értelmezhető eredmények. Ugyanakkor ez **az innovációs tevékenység számos lehetőséget is kínál. A fogyasztói piac erős, ezért a mezőgazdasági innovációs befektetési ösztönzők jelentősek, és a nemzetközi figyelem újra arra összpontosít, hogy foglalkozni kell a globális élelmiszerhiány fenntartható kezelésével.**

Számos ország folytat olyan reformokat, amelyek növelik az agrárinnováció költséghatékonyságát és segítenek abban, hogy jobban elláthatóvá váljon a társadalom minden ez irányú szükséglete. E reformok általában előmozdítják az agrárinnováció átfogó innovációs rendszerbe történő jobb integrálását, amely így az irányítási struktúrák, prioritások és finanszírozási allokációs mechanizmusok, a szellemi tulajdon (IP) és annak hatásosabb védelme tekintetében is élvezi ezen átfogó rendszer előnyeit.

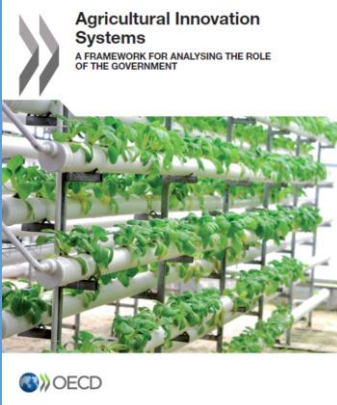
A gazdaság egészére kiterjedő politikák támogatják az innovációt, egyrészt az innováció elősegítésére irányuló hosszú távú feltételek (pl. egészségügy, oktatás, infrastruktúra és egyéb strukturális politika), másrészt a magánszektor arra való ösztönzése által, hogy forrásokat biztosítson az innováció létrehozása és jobb elfogadottsága érdekében (például átlátható és kiszámítható szabályozási keretek, nyitott, hatékony piacok).

2013. június 19.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

2013. június 19.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Középtávú megújuló- és gázenergia-piaci jelentések

2013. június 20. és 26.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

és [OECD iLibrary](#)

A megújuló energiaforrások 2000 óta a tiszta energia szektor növekedésének fő mozgatórugói. Ezen belül is kiemelendő a napenergia és a szélenergia, amelyek elterjedtségükben az elmúlt években fokozatosan túlszárnyalták a vízenergiát és egyéb megújuló forrásokat. Az elmúlt évtizedben az irányzott támogatásoknak, szubvencióknak köszönhetően látványosan nőtt a megújuló források alkalmazása.

Mindezek ellenére 1990-től 2008-ig átlagosan csak évi 2,8%-al nőtt a megújuló energiaforrások által termelt villamos energia mértéke, míg a teljes áramtermelést tekintve az évi növekedés meghaladta a 3%-ot. A válság első hatásait követően a megújuló források globálisan az áramtermelés 19,3%-át tették ki, ami visszaesés az 1990-ben mért értékhez képest, amely akkor 19,5% volt. A Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) meglátása szerint ez legfőbbképpen annak köszönhető, hogy a kulcsfontosságúnak ítélt vízenergia térhódítása több országban is megtorpant, leginkább az egyéb környezeti hatásoktól való félelem miatt.

A Középtávú megújuló-energiapiaci jelentés kiadvány külön kiemeli a **szolár PV technológia piacát, mely erősebbnek bizonyult az előre prognosztizáltnál**, és a jelenlegi éves kapacitás mellett még ez év végéig el fogja érni a 100 GW értéket. A növekedést generáló országokban azonban érezhető az ezzel járó költségemelkedés a végfelhasználói számláknál is. Németországban legfőbbképpen emiatt akár 45%-os energiaár növekedés is tapasztalható majd 2013-ban. **Jelenleg az árak azért növekednek, mert a villamos energia hálózatok nem kiegyensúlyozottak**, míg az új technológiák és hatékonyabb kezelés megléte árcsökkenésben kellene, hogy megnyilvánuljon. Egyre közelebb állunk ahhoz, hogy a termelési költségek versenyképessé tegyék az árakat, habár még mindig meglehetősen nagy lépésekre van szükség ennek eléréséhez.

A gázpiac esetében az IEA kiadványa egyértelműen bemutatja, hogy a **globális piacon belül olyan jelentős eltérések mutatkoznak, melyek nem teszik lehetővé annak egy nagy egységként való vizsgálatát**. Az Egyesült Államokban az olcsón termelhető és nagy mennyiségben jelen lévő palagáz megjelenésével a gáz vált a legolcsóbb energiaforrássá. E drasztikus változás azt is jelenti, hogy az **USA felhasználói oldalról függetlenítette magát a globális gázpiac változásaitól**, és tervei között szerepel egy olyan infrastruktúra kiépítése, amely által nettó importőrből hamarosan nettó exportőrré válhat.

Európa és Ázsia esetében a palagáz megjelenése a nehezebb elérhetősége és drágább termelési költségei miatt nem biztos, hogy ilyen jelentős áttörést jelent majd. Így viszont **marad továbbra is elsődleges kérdésként a források diverzifikációja**. Európában a **szén olcsósága és a gáz drágulása miatt nőtt a szén felhasználása**, habár a jelenlegi prognózisok azt jelzik, hogy ez nem folytatódik, főleg korábbi elkötelezettségeknek köszönhetően. A szénpiac fő keresleti forrásai Keleten vannak.

Ázsia esetében továbbra is elmondható, hogy folyamatosan nő a gázfelhasználása, és egyre jelentősebb hányadát teszi ki a globális gázenergia felhasználásnak (**2013-ra a globális felhasználás több mint 40%-a**). Ugyanakkor az **ázsiai gázpiac nagyon merev, olajárindezálts rendszerrel működik**, mely azt is jelenti, hogy a gázenergia nagyon drága, és nem tud versenyezni a szénenergiával. Ez nagyban változhat, ha az USA megnyitja az exportra szánt nyugati terminálját és elárasztja az ázsiai piacot a jelentősen olcsóbb, palagázból nyert LNG-vel.

OECD-országok energiastatisztikái 2013

2013.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Elérhetőség: [IEA.org](#)

és [IEA.org](#)

A Nemzetközi Energia Ügynökség országokra bontott statisztikai kiadványai minden évben összegzik a legfrissebb teljes évi adatokat. **Az ezévi kötet a 2010. és 2011. évekre vonatkozó teljes körű adatokat mutatja be, valamennyi országra megjelenítve többek között az energiatermelésre, energiainportra, fő energiaforrásra, villamosenergia termelésre és fogyasztásra, a lakossági és ipari fogyasztásra vonatkozó adatokat**. A kiadvány olyan történelmi táblázatokat tartalmaz, melyek rávilágítanak az energia és forrásainak termelésére, a kereskedelmére és a végső fogyasztására. Mindezek mellett a kötet összehasonlítja a kulcsfontosságú energia és gazdasági mutatókat, hogy láthatóbbá váljon, hogy egy adott ország gazdasági trendjeit miként befolyásolja energiapiacának alakulása.

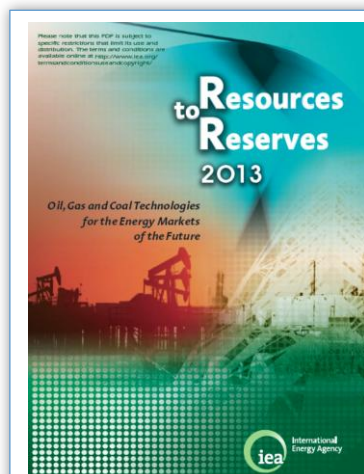
Források és tartalékok 2013 - Olaj, gáz és szén technológiák a jövő energiapiacain

A Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) 2005-ben kiadott kiadványában megállapította, hogy az olcsó energia ideje leáldozóban van, és a rendelkezésre álló fosszilis források mennyisége rohamosan apad. Az elmúlt nyolc évben azonban nagyot változott a világ energia-térképe és a megjelenő új technológiáknak, forrásoknak, valamint a 2008. évi gazdasági válság következményeként fellépő átmeneti energiafelhasználás csökkenésnek köszönhetően szükségessé vált a tanulmány frissítése.

A legnagyobb hatású új fejlemény egyértelműen a kitermelhető palaolaj és palagáz megjelenése. A palaolaj-lelőhelyek a jelenlegi kitermelési technológiával 345 milliárd hordóval növelik a hozzáférhető készleteket, ami a jelenlegi évi 33 milliárd hordós globális felhasználással számítva bő tízéves olajfogyasztásnak felel meg. A palagáz-készletek 60 évvel növelik a rendelkezésre álló földgáz készletek felhasználhatóságát.

A lényeges különbség azonban a földgáz és a nyersolaj kitermelhetőségében van. Az IEA tanulmánya szerint az amerikai kitermelési tapasztalatok alapján a palagáz készletek 20-30%-a termelhető ki, az olaj kitermelhetősége azonban lényegesen alacsonyabb a földgázénál, 3 és 7% közé tehető.

Palaolajat még a legjobb lelőhelyeken is csak 10% közeli hatékonysággal lehet kitermelni. Energia-értékben számítva a földgáz az Egyesült Államokban jelenleg mintegy negyed annyiba kerül, mint a nyersolaj. Az árelőny nagy része helyi kitermelési sajátosságokból és az amerikai energiapiac viszonylagos elszigeteltségéből származik. A nemzetközi piacon forgalmazott olajjal szemben a gáz világpiaca viszonylag kicsi és árakban regionális eltérést mutat. A piaci szakértők egyetértenek abban, hogy az olaj és a földgáz ára közötti nagy különbségnek csökkennie kell a jövőben, az azonban nem teljesen egyértelmű, hogy ez az olaj árának csökkenésével, vagy a gáz árának emelkedésével valósul meg. A gázkészletek túlnyomó fölényle és a palagáz-készleteknek köszönhető további növekedése alapján azonban sokkal nagyobb a valószínűsége annak, hogy az olajáraknak kell majd közelednie a földgázéhoz.

2013. május 28.

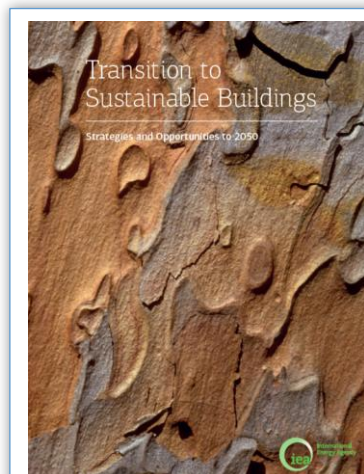
Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Átállás a fenntartható épületekre

Az épületek és az építészeti iparág globálisan a legnagyobb energiafogyasztóknak számítanak, minthogy a teljes energiafelhasználás harmadát teszik ki, és közel hasonló arányban járulnak hozzá a világ széndioxid kibocsátásához. **Hatalmas kihívás ezen a területen jelentős energiahatékonysági és kibocsátás-csökkentési eredményeket elérni**, mivel egy ilyen jellegű kezdeményezés nem csak energiapolitikai közbelépést igényel, hanem többek között jelentős szociál-, ipar-, és gazdaságpolitikai hatásokkal is bír. Ugyanakkor a Nemzetközi Energia Ügynökség (IEA) meglátása szerint a cél elérése nem lehetetlen.

A kiadvány részletes stratégiákat tartalmaz, melyek segítségével **2050-ig elérhetőek azok az energia- és környezetpolitikai célok, melyek mára minden ágazatban szükségessé váltak**. A kijelölt utak bemutatják, hogyan válhat elérhetővé a széndioxid kibocsátás csökkentése és az energiafelhasználás hatékonyságának növelése a már rendelkezésre álló technológiák és egy intelligens, átfogó politikai szándék segítségével. A kiadvány többek között az alábbiakat mutatja be: (1) költséghatékony opciók, kulcsfontosságú technológiák és lehetőségek az építőiparban; (2) az energiakereslet csökkentésére, valamint a „csúcskeresleti” időszakok enyhítésére vonatkozó megoldások; (3) erős energiahatékonysági alapelvek és gyakorlatok az egyes IEA tagországok legjobb gyakorlataira alapozva; (4) várható jövőbeli trendek és prioritások külön kiemelve az ASEAN, Brazília, Kína, az EU, India, Mexikó, Oroszország, Dél-Afrika és az USA várható kihívásait; (5) innovatív termékek költséghatékony felhasználása; (6) **egy paradigmaváltás elindítása, melyben a „Zéró-Energia Épület” elv teret nyer, és ez által globálisan alapjaiban változtatja meg az energiafogyasztást.**

2013. június 27.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Globális Fejlesztési Perspektívák 2013

2013. június 27-28.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A világgazdaság súlypontjának elmúlt évtizedekben tapasztalható – a GDP-növekedés arányaiban tetten érhető – áthelyeződése (shifting wealth) hosszú távon is fennmaradó jelenség, mely a jövő gazdasági fejlődését is befolyásolja. Ez a folyamat a fejlődő országok számára a gazdasági együttműködés és kereskedelem új lehetőségei mellett egyben kihívásokat is jelent, fontos kérdéseket vetve fel a versenyképesség kapcsán döntéshozók számára. Az FDI és magas hozzáadott értékű tevékenységek fejlődő országokba vándorlásával jelentkező lehetőségek eredményes kiaknázása nagyban múlik az adott ország adottságaihoz illeszkedő nemzeti iparpolitikán, melyek versenyképességet elősegítő pillérei az ipar igényeire reagáló szakképzés, az innováció finanszírozása és a helyi infrastruktúra hiányosságainak orvoslása.

A június végén megjelent **Globális Fejlesztési Perspektívák 2013** kiadvány az új multipoláris struktúrában a fejlődő országok számára jelentkező legégetőbb fejlesztéspolitikai problémákat azonosítja és elemzi. A kiadvány a „shifting wealth” jelenség bemutatását követően megvizsgálja, hogy az milyen módon érinti a fejlődő országok gazdaságát, majd bemutatja a fejlődő országok iparpolitikájának jellemző tendenciáit és a végrehajtással kapcsolatos kihívásokat, továbbá javaslatokat fogalmaz meg a képzési hiányosságokból adódó munkaerőkereslet és -kínálat közötti szakadék (skills mismatch) fejlődő országokbeli áthidalására, a KKV szektor finanszírozására, a helyi infrastruktúra megerősítésére. Az OECD sze-

rint a helyesen felépített iparpolitikán túl a végrehajtáshoz szükséges források biztosítása, a végrehajtás monitorozása, a hosszú távú elkötelezettség, az egyes intézkedések horizontális koordinációja, szükség esetén korrekciója egyaránt elengedhetetlen tényező a siker érdekében. Ellenkező irányban ható tényező viszont az információ hiánya, a lobbiszervezetek nyomása, melyre válasz a hatékony köztisztviselők és teljesítmény-vezérelt ösztönző rendszerek kialakítása lehet. A kormányzati intézmények fejlesztése tekintetében az érintett országokban ezért komoly beruházások szükségesek, különös tekintettel az adatelemzési és koordinációs kapacitások kiépítésére és a privát szektorral való párbeszéd megerősítésére.

A kormányzás minősége és a befektetések megtérülése – Kohéziós források hatása az európai régiókban

2013. július 2.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

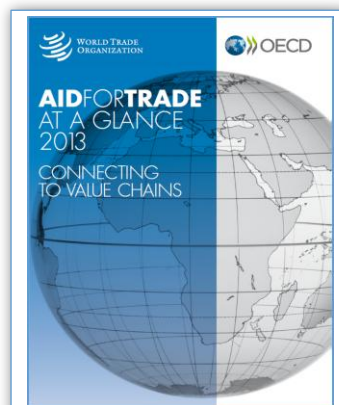
Gyakran ismételt tézis, hogy a helyi kormányzás minősége kihat az EU strukturális alapjából származó támogatások hatékony felhasználására. Az EU 2010. évi kohéziós jelentése is kitért arra, hogy **a gyenge helyi intézmények különösen hátráltatják a regionális fejlesztési stratégiák végrehajtását**. Ezt a tételt azonban eddig nem támasztották alá bizonyítékokkal, a helyi intézményi berendezkedés támogatások felhasználására gyakorolt összetett hatása pedig szintén elhanyagolt kutatási területnek számít.

A jelen, 169 európai régióra és 1996-2007-ig tartó időtávra kiterjedő vizsgálatban az egyes régióknak juttatott **strukturális és kohéziós források adatait vetik össze a kormányzás minőségére vonatkozó adatokkal** és indikátorokkal, melyek a Világbanktól és a Göteborgi Egyetem államtudományi karának jó kormányzásra specializálódott független kutatóintézetétől származnak. Az eredmények alapján, ugyan első látásra a helyi kormányzás minősége nincs közvetlen hatással a régiós beruházások megtérülésére, abban mégis szerepet játszik, hogy a támogatásokból finanszírozott fejlesztések hozzájárulnak-e a régió egészének gazdasági fellendüléséhez. Ez különösen érvényesül a legtöbb forrást elnyerő régiók esetében, ugyanis azon régiókban, ahol a kohéziós támogatás összege több mint évi 80 EUR/fő, **a kormányzás minősége egyértelműen befolyásolja azt, hogy e támogatás átalakul-e gazdasági fellendüléssé**. A 120 EUR/fő/év támogatási szintet élvező régiók esetén a kohéziós

támogatások további növelése a kormányzás minőségének fejlesztése nélkül legjobb esetben is csak elenyésző mértékben hat a gazdaság növekedésére. Véggkövetkeztetésként megállapítható, hogy a jó kormányzás a strukturális és kohéziós alapok hatékony felhasználásán keresztül is befolyásolja a gazdasági növekedést. Következésképpen azok az EU-s támogatások, melyek a régiókat és a kormányzás minőségének fejlesztését célozzák meg, erős hatással bírnak a régió gazdasági növekedésére, de a **120 EUR/fő/év támogatási szint felett az állami beruházások megtérülése tekintetében a helyi kormányzás minősége az, ami egyedül meghatározó**.

Körkép a kereskedelemfejlesztési célú segélyekről 2013 – Kapcsolódás a globális értékláncokhoz

A „Segélyezés a Kereskedelemért” programot a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) 2005-ben hívta életre, célja, hogy a fejlődő országok számára támogatást nyújtson olyan területeken, amelyek elősegítik, hogy ezen országok **a világgazdaság aktív résztvevőivé válhassanak**. A WTO és az OECD közös kiadványa a donor országokon kívül 80 fejlődő ország, illetve 173 fejlett és több mint félezer fejlődő országbeli vállalat önbevallására alapozva áttekintést ad a kereskedelemfejlesztési célú segélyek tekintetében bekövetkezett **fejleményekről, jellemző tendenciákról és gyakorlatokról**, rávilágítva azokra a pontokra, ahol további fejlesztések szükségesek. Megállapítható, hogy a Segélyezés a Kereskedelemért kezdeményezés **kézzel fogható eredményekkel bír** mind a fejlődő országok globális értékláncokba csatlakozása, mind ezáltal az itt élő emberek életkörülményeinek javítása tekintetében. Az egyre fragmentáltabb gyártási folyamatok új lehetőségeket nyújtanak a fejlődő országok kereskedelmének bővítésére – főként az agrárium, textilipar és turizmus terén –, egyben kockázatokat is jelentenek. A 2011. évben már 41,5 milliárd USD összeget elérő segélyezés az OECD megállapítása szerint **hatékonyabb lehetne a privát szektor bevonása, az üzleti környezet javítása és a munkaerő megfelelő képzése esetén**. További hátráltató tényező a fejlődő országokban az **elégtelen infrastruktúra**, a **szűkös finanszírozási lehetőségek**, a fejlett országok **sztenderdjeinek való megfelelés** nehézsége és a **szabályozási környezet** bizonytalansága. Az OECD továbbá megállapítja, hogy a határátlépéskor jelentkező adminisztratív terhek és infrastruktúra-hiány feloldásában **a regionális programok hatékonyabbnak bizonyulnak**, mint az egyes országokra fókuszálók. A Segélyezés a Kereskedelemért kezdeményezés hasznossága tekintetében aggasztó, hogy **a klasszikus donor országok hozzájárulása** némileg **csökken**, melyet India és Kína aktív szerepvállalása pótol ki. Az OECD és a WTO ezért megújult elkötelezettségre buzdítja tagállamait, melyhez a WTO 2013. decemberi miniszteri szintű konferenciája jó alkalmat nyújthat.

2013. július 8.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Kereskedelemfejlesztési célú segélyek és fejlesztéspolitikai eredmények – A segélymenedzsment keretrendszere

Az OECD segélyhatékonyságról szóló Párizsi Nyilatkozatának előírásai az EU joganyagának részeként hazánk számára is kötelezettséget jelentenek. A tanulmány elméleti alapokkal és esettanulmányokkal segíti a **segélyezés hatékonyságát szolgáló helyi menedzsment-rendszer** kialakítását.

2013. június 19.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Akcióban a kereskedelemfejlesztési célú segélyek

A WTO és OECD közös kiadványa 150 országból származó, mintegy 300 esettanulmányra alapozva elemzi a kereskedelemfejlesztési célú segélyezés három területén – a **kereskedelem költségeinek csökkentésére, a köz- és magánszféra megerősítésére** – tett erőfeszítéseket. Az eredmények ellenére az infrastruktúra és szolgáltatás-kereskedelelem segélyezése további ösztönzést igényel.

2013. június 11.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Kereskedelmi reform és kereskedelemfejlesztési célú segélyek

A fejlődő országok kereskedelmi reformjaik során eltérő körülményeikből adódóan eltérő kihívásokkal szembesülnek. A kiadvány az **egyes meghatározó tulajdonságokkal rendelkező országcsoportok** (kontinentális országok, kicsi és érzékeny gazdaságok, nyersanyagexportőrök) **tekintetében** vizsgálja a sikeres reformstratégia alkotóit.

2013. május 22.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Emberi jogok a fejlesztéspolitikában – 2. kiadás

A Világbank és az OECD kutatásából született 2006. évi első kiadás megjelenése óta az **emberi jogi alapelvek meghatározóvá váltak** a fejlesztési együttműködés terén, ám **a gyakorlati alkalmazás során** komoly **kihívások** tapasztalhatóak, melyek elemzését követően az OECD további kutatási területekre hívja fel a figyelmet.

2013. május 27.

Kontakt: [Pálos Gabriella](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Egészségügyi és ápolási kiadások: új előrejelzés

A Gazdaságpolitikai Tanulmányok sorozatban megjelent, az egészségügyi és tartós ápolási kiadások hosszú távú trendjeit vizsgáló elemzés szerint az OECD-országok jelentős részében az egészségügyi kiadások trendszerű emelkedésének oka **nem a demográfiai változásokban és nem is a jövedelmi szint növekedésében keresendő, hanem a relatív árak változásában, a technológiai fejlődésben és az intézményi és szakpolitikai tényezők változásában.** Az OECD-országok 1995-2009 között mért átlagosan 4,3%-os egészségügyi kiadásnövekményéből mindössze 0,5%-pontot magyaráznak demográfiai, és 1,7%-pontot a jövedelemváltozások, míg 2%-pont tulajdonítható a fennmaradó tényezőket felölelő reziduumnak (0,8%-pontot a relatív árak, illetve a technológiaváltozás hatásai, 0,9%-pontot pedig intézményi és szakpolitikai tényezők tesznek ki). A becslések az egyes országok között igen jelentős szórást mutatnak. Hazánk nemzetközi összehasonlításban rendkívül alacsony, éves átlagban mindössze 2%-os kiadásnövekedésének becsült bontása szerint a demográfiai és jövedelmi tényezők az átlag közeliek (0,5 és 2,1%-pont), ám a reziduum - 0,6%-os, vagyis érdemben és előjelében is eltér az OECD átlagértéktől.

A tanulmány több Szenárió mentén vizsgálja az egészségügyi kiadások 2060-ig várható alakulását is. Megállapításai szerint **az OECD-országok 2006-2010 közötti átlagosan a GDP 5,5%-ra tehető egészségügyi kiadásai a kiadásmérséklési eszközök bevetésének intenzitásától függően a GDP 8, illetve 11,8%-ra növekedhetnek** – a két Szenárió közül az előbbi a kiadáscsökkentési eszközök határozott, az utóbbi mérsékelt alkalmazásával számol. A Magyarországra vonatkozó előrejelzés a kiinduló 2006-2010-es GDP-arányos kiadási szint

1,9-5,8%-pontos emelkedését vetíti előre az egészségügyben, amihez további 0,9-1,7%-pontos emelkedés járulhat a tartós ápolásban. Így **2060-ra a hazai kiadási szint a GDP 5%-ról szigorú kiadáskontroll mellett is 8-12,6%-ra növekedhet**, az egyes Szenáriók függvényében. *További kérdés, hogy a referencia időszakra mért negatív magyar reziduumhoz (ami a költségek erős kézben tartását, sőt a demográfiai/jövedelmi folyamatok által diktálthoz képest csökkentését jelenti) vezető – intézményi, szabályozási, piaci – tényezők elviekben fenntarthatóak-e. Ha igen, úgy a becslés túlzó is lehet, ám amennyiben csak átmeneti okokra volt visszavezethető a rendkívül hatékony költségkontroll, úgy az előre jelzettnél jelentősebb megugrás is elképzelhető.*

2013. június 26.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Az előrejelzés módszertana: [OECD iLibrary](#)

2013. június 26.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Egészségügyi humánerőforrás-tervezés az OECD-ben

Az egészségügyi humánerőforrás-tervezés hatékonysága nem csupán a kereslet és kínálat folyamatos egyensúlyban tartása szempontjából fontos, de tekintettel a képzés idő- és költségigényére, gazdasági kérdés is. A tanulmány **18 ország 26 modelljét** mutatja be részletesen, a demográfiai összefüggések, illetve nyugdíjazási minták mellett más, a jövőbeni erőforrásigényt befolyásoló tényezők szerepére, illetve azok

érzékenységvizsgálatára is kitérve, sőt egyes országokban az egészségügyi szolgáltatást nyújtók közötti helyettesítési hatásokat is igyekeztek figyelembe venni.

2013. július 11.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Értékmeghatározás a gyógyszerárakban

A tanulmány 14 OECD-tagország **értékalapú gyógyszerárak (VBP) gyakorlatát** és szempontjait tekinti át, hisz a termékek értékén alapuló árazás segítene a gyógyszerkiadások által elérhető összérték emelésében. Sorra veszik a gyógyszerek „értékének” különböző egyéni és társadalmi szintű dimenzióit is, a klinikai eredményeket, a gazdasági értékelés szempontjait és módszereit, a költségvetési hatások beépítésé-

nek módját, valamint a szerek „innovatív” mivoltának tényezőit, minthogy ezek mind érdemben befolyásolhatják az indokolt árakat. A tanulmány megállapításai szerint a klinikai eredmények figyelembe vétele terén nincsenek nagy eltérések, de a gazdasági hasznosság terén már jelentősek. Az innováció mint önálló érték a gyakorlatban nem igazán jelenik meg, azonban a súlyos és ritka betegségeket kezelő szereknek a legtöbb országban önmagában is magasabb értéket tulajdonítanak. Összességében az állapítható meg, hogy **a VBP módszer hatása az árakra egyelőre viszonylag csekély**, de emögött az is állhat, hogy **a potenciálisan értéket jelentő szempontok jó részét nem veszik megfelelően figyelembe** az ilyen gyakorlatot folytató országok és gyakran nyúlnak inkább termékspecifikus megoldásokhoz.

OECD Health Data 2013

Az OECD évente frissíti a tagországok egészségügyi mutatóiról és ellátórendszeréről összegyűjtött adatbázisát. A mutatók alapján kiemelhető, hogy a 2010. évi zuhanás után **2011-ben megállt az egészségügyi kiadások csökkenése** és bár évtizedes összevetésben a kiadási szint átlagosan nagyjából 5%-os bővülést mutat, ez szinte teljes egészében az évtized első felében ment végbe. Az utóbbi évek kiadáscsökkenése jellemzően az ágazat egészét érintette, de a gyógyszerkiadások kiemelt terepnek számítottak, ahogy a kórházi ellátás kiadásai, és több helyen a bérekre fordított összeg is. Mindezek eredményeképpen **az egészségügy működési kiadásainak GDP-arányos szintje az OECD-országokban átlagosan 9%-ot ért el. Magyarországon ez a mutató 7,8%** volt, amivel az államok alsó harmadába tartozunk, de a szomszédos országokra is hasonló, vagy alacsonyabb szint a jellemző. Az **egy főre jutó egészségügyi közkiadás hazánkban** alig haladta meg az 1000 dollárt (PPP), ami **az ötödik legalacsonyabb** az övezetben – a közkiadások a teljes egészségügyre fordított összeg kétharmadát adják. A gyógyszerkiadások aránya (köz- és magánkiadás) az elmúlt évek kedvező változása ellenére is még mindig Magyarországon a legmagasabb (33,4%) és a kórházi ágyak száma is az átlag felett van, a szintén mérséklődő tendencia ellenére. Az ágazat humánerőforrás-ellátottsága nagyjából átlagos, a diagnosztikai eszközök kapacitása pedig viszonylag alacsony. A népesség egészségi mutatói közül kiemelhető, hogy noha a 60-as évek elején a magyarok születéskor várható élettartama még megegyezett az OECD-átlaggal, ez utóbbi 12 évnél javult 5 évtized alatt, miközben a magyar mutató csak hetet. Az alkoholfogyasztás és dohányzás csökkenő tendenciát mutat, de a hazai indikátor még mindig átlag feletti. Új kockázati tényezőként említhető viszont az elhízottság elterjedtsége, ami szintén meghaladja az átlagot Magyarországon.

2013. június 27.

Kontakt: [Tóth Péter](#)Információk: [OECD.org](#)Interaktív ábrák: [OECD.org](#)Adatbázis: [OECD.Stat](#)

Időskori jólét? – A tartós ápolás minőségének mérése és javítása

A társadalmak elöregedése egyre jelentősebb igényt támaszt az időskori ápolási szolgáltatások iránt. Ennek kezeléséhez biztonságos, hatékony és rugalmas rendszerre van szükség. Egyelőre ugyanakkor keveset tudunk e szolgáltatások minőségéről, ezért a **szakpolitikai ajánlások** kidolgozása mellett a **mérés módszertanát** is fejleszteni szükséges. Ebben a munkában kíván segítséget nyújtani e kötet, ami részletesen áttekinti az alkalmazható mérési módszereket, az ápolási minőség javítása irányába ható szakpolitikai eszközöket, valamint néhány **esettanulmányon** keresztül a gyakorlati alkalmazás tapasztalataira is kitér.

2013. június 17.

Kontakt: [Tóth Péter](#)Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Egészségügyi információs rendszerek erősítése

Az egészségügyi adatvagyon komoly erőforrás, amivel javítható az egészségügyi rendszerek teljesítménye és minősége, végső soron pedig a társadalom egészségi állapota. Mivel szűkös erőforrások mellett kell megoldani a krónikus betegségek terjedésével járó kihívásokat, javítani az ellátás minőségét és biztonságát, ezért a megbízható adatokon alapuló döntéshozatal kulcsfontosságú. Az egészségügyi miniszterek 2010-ben összehívott találkozásán elhatározottak szerint az OECD **19 ország gyakorlatát tekintette át a személyes egészségügyi adatok fejlesztése és használata témájában, 25 ország esetében pedig az egészségügyi nyilvántartás elektronizálásának legjobb megoldásait**, lehetőségeit és kihívásait vizsgálta. (Magyarország mindkét dimenzióból hiányzik.)

2013. május 15.

Kontakt: [Tóth Péter](#)Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

A rákkezelés minőségének erősítése a túlélési mutatók javításáért

Bár a rák mortalitási mutatói javulnak, évente 5 millió új esetet regisztrálnak az OECD-országokban és a **túlélési mutatók különbsége akár négyszeres is lehet**. A megjelent kötetben a rákkezelés trendjeinek áttekintésével az OECD arra keresi a választ, hogy **mi magyarázza ezt az eltérést és milyen eszközökkel lenne csökkenthető a rák jelentette óriási teher az egészségügyi ellátórendszeren**. A megfelelő erőforrások mellett kulcsfontosságúnak tűnik egy átfogó rákkezelési terv megléte, ami megalapozza a korai felismerés és a gyors kezelés lehetőségeit.

Várható megjelenés:
2013. októberKontakt: [Tóth Péter](#)Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

2013. május.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)Kiadvány: [ITF](#)

Közlekedés Infrastruktúra Költségek 1995-2011: Trendek, Szabályozások, Adatok

A közlekedésfinanszírozás nehezen megközelíthető probléma, mivel a korszerű, biztonságos és hatékony megoldások gyorsan fejlődnek, és mindig lehet többet költeni az infrastruktúrafejlesztésre. Sőt a már meglévő infrastruktúrák, rendszerek fenntartása önmagában is jelentős költségeket generál. Ennek megfelelően a finanszírozás kérdésköre csak úgy közelíthető meg, ha **vizsgáljuk a társadalmi és üzleti igényeket**, és ennek ismeretében próbálunk meg **olyan követelményrendszereket összeállítani**, melyek **finanszírozása reális**. Mindehhez társul, hogy a **közlekedés egy olyan komplex rendszer, melyben az üzleti, szociális, oktatásügyi, egészségügyi, energiapolitikai és környezetvédelmi kérdéskörök mind megtalálhatók**.

Az egyik fő kérdés, hogy miként teremthetők elő a közlekedési infrastruktúrák, szolgáltatások és rendszerek jelenlegi és jövőbeni igényeknek megfelelő működtetéséhez szükséges források. Itt elengedhetetlen, hogy a **kormányzati szervek és az ágazat közösen határozzák meg a célokat, amelyek mentén a szektor stabil és hosszú távú finanszírozását biztosítani lehet**. Jelentős beruházások esetében a kiadási prioritások felállítása érdekében lényeges a költségek és az előnyök teljes körének meghatározása és megismerése. **A közlekedési ágazat bevételeinek átláthatósága és megbízhatósága kulcsfontosságú a stratégiai célkitűzések megvalósításához.** Tovább kell fejleszteni a hatékony költségellenőrzést célzó folyamatokat, és azokat úgy kell elfogadni, hogy korlátozzák a közlekedési projektek átadásához szükséges finanszírozás mértékét. A Nemzetközi Közlekedési Fórum (ITF) és az OECD közös kutatása azokat az adatokat és trendeket mutatja be, melyek az ilyen jellegű bonyolult finanszírozási döntések meghozatalához nyújthatnak segítséget. A kiadvány első felében áttekinti az aktuális infrastrukturális finanszírozási adatok alapján levonható általános következtetéseket, majd a második felében szakpolitikai / stratégiai jellegű bontásban elemzi az adatokat.

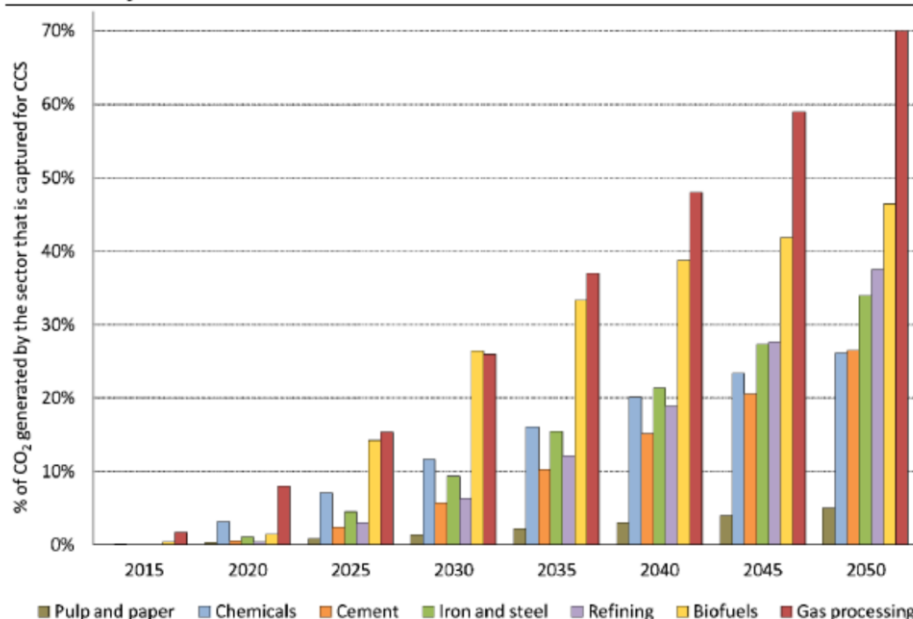
2013.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)Elérhetőség: [IEA.org](#)

Szén-dioxid-leválasztás és -tárolás 2013

A **szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS; Carbon Capture and Storage)** a fosszilis tüzelőanyagot használó hőerőművek szén-dioxid (CO₂) kibocsátásának csökkentését szolgáló egyik módszer. A CCS eljárással a hőerőművekben keletkező füstgázból vegyi eljárással kiválasztják a szén-dioxidot, majd azt egy geológiai képződmény alkotta tárolóba sajtolják. **A CCS módszerrel mintegy 80-90%-kal csökkenthető a hőerőművek szén-dioxid-emissziója.** Ezt a technológiát egyre több ország tekinti hatékony megoldásnak a globális felmelegedés elleni harcban, ugyanakkor sokan megkérdőjelezik az eljárás hatékonyságát és környezetbarát mivoltát. A Nemzetközi Energia Ügynökség technológiai útmutatók sorozatában ennek a módszernek az alkalmazását is vizsgálja. A kiadvány egyik fő üzenete, hogy globális méretekben nézve a CCS technológiára is szükség van amennyiben reálisan célunk csökkenteni a Föld felmelegedésének mértékét.

Figure 3. Proportion of CO₂ generated globally that is captured and stored through CCS in the sectors analysed in the 2DS

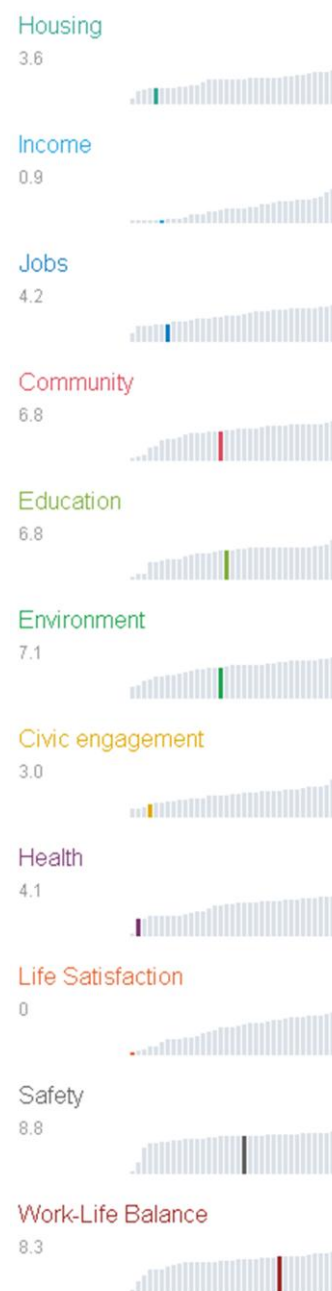
OECD Better Life Index 2013 – friss adatbázis

A 2013 májusában, az ezévi Miniszteri Értekezlettel egy időben publikált mutatók **súlyozatlan átlagolása** szerint **hazánk** mutatói az indexben szereplő 36 ország közül a **nyolcadik legkedvezőtlenebbek**, Portugáliától, Szlovákiától és Lengyelországtól kissé elmaradva, de Észtországot és Görögországot megelőzve. Az elmúlt év óta összességében egy helyet léptünk előre, Görögország lecsúszása miatt.

A **lakhatási körülmények** tekintetében hazánk a 32. a 36 ország közül. A rezsiköltségek a háztartások jövedelmének 20%-át teszik ki, ami közepes érték, ám a népesség mindössze 79%-a elégedett a lakáskörülményeivel (az átlag 87%). Ennek oka, hogy a lakások mérete viszonylag kicsi és magas az alacsony komfortfokozatú épületek aránya. A háztartások nettó elkölthető jövedelme hazánkban az OECD-átlag mindössze 60%-a (a 31. a rangsorban), a nettó vagyon nagysága pedig csupán az átlag 30,6%-a (29. érték). A jövedelmi különbségek ugyanakkor viszonylag mérsékeltek, mivel a felső ötöd éves jövedelme mindössze 4-szerese a legszegényebb ötödének, ami a 9. legkedvezőbb érték a vizsgált országok közül. Így hazánk összességében a **jövedelmi rangsorban** a 31. helyen áll. A **munkaerő-piaci helyzet** alapján a 30. helyet foglaljuk el. A foglalkoztatottsági rátánk Török- és Görögországot megelőzve a 34., és magas a hosszú távú munkanélküliek aránya is. A személyes jövedelmek szintje alacsony (a 29. helyen állunk), azonban a 6 hónapnál rövidebb szerződések arányán keresztül megragadott munkahely-biztonság mutatója a 10. A nemek szerinti egyenlőtlenség tekintetében a jövedelmi és a foglalkoztatási indikátorok alapján is a középmezőnybe tartozunk. A **társadalmi kötődést** vizsgáló mutatók alapján a 22. helyen állunk, ami jelentős előrelépés a tavalyi értékhez képest, igaz, a változás oka technikai, mivel idén nem vették figyelembe az önkéntes munka gyakoriságát, ami hazánkban igen alacsony. A magyarok 90%-a érzi úgy, hogy van olyan személyes védőháló (barátok, család), amelyre számíthat szükség esetén, de viszonylag jelentős különbségek mutatkoznak jövedelmi szintek vagy végzettség szerint.

Az **oktatás** területén a 20. helyet szereztük meg, mivel az átlag körül teljesítünk a közép-fokú végzettség arányában, mind az oktatásban eltöltött időt tekintve, mind pedig a PISA-felmérés olvasási, matematikai és tudományos ismereteket vizsgáló tesztjei alapján. Aggasztó azonban, hogy a PISA-pontokat Magyarországon befolyásolta leginkább a család jövedelmi háttere, mivel nálunk a legnagyobb a pontszámok különbsége a leggazdagabb és legszegényebb ötöd között. A **környezetvédelemben** a 21. helyen állunk. Bár a levegőminőségben a jobbak közé tartozunk, az átlagnál többen elégedetlenek a vízminőséggel. A **társadalmi szerepvállalás** alapján a 33. Magyarország, ami óriási romlás 2012. évi értékhez képest. Bár a kormányzati működés átláthatóságát leíró mutatóban a 15. helyet szereztük meg, a választási hajlandóságban legutolsó lett Magyarország, és a politikai intézményekkel szemben mutatott társadalmi bizalom is kifejezetten alacsony, 40%. Az **egészségügyi** mutatóink Oroszország után a második legrosszabbak a 36 ország közül. Ennek oka a születéskor várható élettartam kifejezetten alacsony szintje, illetve jelentős nemek közötti eltérése, valamint az, hogy mindössze a magyarok 55%-a értékelte jónak saját egészségi állapotát, szemben az OECD 69%-os átlagával. A magyarok **elégedettségi** mutatója a legalacsonyabb az összes vizsgált ország közül – 4,7 az átlagos 6,6 helyett –, ráadásul a jövedelmi csoportok közötti különbségek is a legmagasabbak közé tartoznak. Csupán a magyarok 69%-a érzi úgy, hogy több jó dolog történik vele egy nap, mint rossz, ami jóval elmarad az OECD 80%-os átlagától. A **biztonságot** tekintve a 17. helyet szereztük meg – köszönhetően a gyilkosságok és az erőszakos támadások átlag körüli és csökkenő tendenciát mutató arányának –, ráadásul a középmezőny országai közötti különbségek is csekélyek. Ugyanakkor a magyarok csupán 51%-a érzi biztonságosnak, hogy egyedül sétáljon éjszaka (az OECD-átlag 67%), ami arra utal, hogy a polgárok biztonságérzete nem erősödött jelentősen a javuló bűnügyi statisztikákkal párhuzamosan. A **munka és magánélet egyensúlyát** leíró indikátorok alapján a 11. Magyarország, ami 5 hellyel jobb, mint tavaly, köszönhetően annak, hogy a szabadidő aránya átlag feletti és bár a magyarok átlagban 1980 munkaórát dolgoznak egy évben, ami a legmagasabbak közé tartozik az OECD-n belül, a heti 50 óra felett dolgozók aránya mindössze 3,1%, ami a hetedik legalacsonyabb érték.

Magyarország helyzete a 11 mutatócsoport rangsoraiban

2013. május 29.

Kontakt: [Tóth Péter](mailto:Toth.Peter@oecd.org)

Adatok: oecdbetterlifeindex.org/

2013. július 4.

Kontakt: [Borza Emese](#)Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A háztartások által követett magatartások zöldítése

A zöldebb életstílust ösztönző stratégiák kialakításakor a kormányzatoknak törekedniük kell arra, hogy megismerjék az állampolgárok szokásait, elsősorban azért, mert a fogyasztói szokások és a háztartások által követett magatartások erőteljesen hatnak a természeti erőforrás-készletekre és a környezet minőségére. Az OECD 2005-ben elindított „háztartások magatartása és a környezeti szakpolitika” programja

támogatást nyújt a kormányoknak környezeti szakpolitikájuk kiépítéséhez. A munka alapját egy öt témakör – energia, élelmiszer, közlekedés, hulladék és víz – értékelésére kiterjedő nagyszabású felmérés képezi, amelyet már másodszor, 11 ország összesen tizenkétezer háztartásának megkérdezésével készítettek el. Az OECD Zöld Növekedés Stratégiája rámutatott a keresleti oldal, azaz a fogyasztók figyelembevételének fontosságára, mivel a környezeti szempontok prioritásként kezelése már az otthonokban eldől. A megfelelő pénzügyi ösztönzők a környezettudatos választást alapjaiban befolyásolják, azonban a puhább eszközök alkalmazása – címkézés, információs kampányok stb. – is jelentős szerepet játszik a környezeti szakpolitika által kijelölt célok megvalósításában.

2013. június 5.

Kontakt: [Borza Emese](#)Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

A zöld növekedés a fejlesztés középpontjában

Jelen kiadvány az OECD 2011-ben elfogadott Zöld Növekedés Stratégiájához kapcsolódóan elsősorban a fejlődő országok számára kíván irányt mutatni a témában. A fejlődő országokban a fenntartható fejlődés megvalósításához elengedhetetlen a zöld növekedés, minthogy ezen országok függenek leginkább a természeti erőforrásoktól, valamint ezek az a legsérülékenyebbek erőforráshiány és természeti katasztrófák esetén. A kötet felhívja a figyelmet a zöld növekedés szemléletének rendszer-

szintű bevezetésére a kormányzati célok, és kiváltképp a nemzeti költségvetés tekintetében. Ugyanakkor hangsúlyozza a nemzetközi együttműködés, a nemzetközi pénz-, technológia és know-how-áramlások előmozdításának fontosságát is. Külön foglalkozik a zöld növekedés megvalósítása irányába megtett lépések mérésével, illetve a zöld növekedés adta lehetőségek kihasználásának bemutatásával.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)Kiadvány: [IEA.org](#)

Tudástár: A szénfelhasználás globálisan növekszik az energiatermelésben

Európában a magas földgáz árak miatt egyértelműen növekvő tendenciát mutat a szénfelhasználás a villamos energia termelésben. Ázsiában a szén felhasználása tovább

ra is sokkal olcsóbb, így a kereslet egyre nő. Mindez szembemegy azokkal a tervekkel, melyek célul tűzték ki, hogy 2020-ra a szén alapú áramtermelés hányada alacsonyabb legyen, mint az összes nem-fosszilisé egybevéve. Ráadásul globálisan a szén 75%-át alacsony hatékonyságú, és nagyobb szennyezést okozó energiatermelésben alkalmazzák. Mindez megerősíti az IEA 2007 óta hangoztatott üzenetét, hogy a tiszta energia mozgalom legnagyobb kihívása nem a megújuló energiaforrásokra épülő technológiák támogatása, hanem a szén felhasználásának visszaszorítása, illetve a felhasználás hatékonyságának növelése.

Table 1.2 Gas- and coal-based electricity generation in select European countries

Electricity generation	Gas			Coal		
	Jan-Jun 2011	Jan-Jun 2012	Relative growth	Jan-Jun 2011	Jan-Jun 2012	Relative growth
Germany	40 984	34 749	-15%	129 399	140 008	8%
Spain	40 696	35 790	-12%	16 803	27 656	65%
United Kingdom	71 894	48 109	-33%	52 422	70 991	35%

Source: IEA, 2012e.

Figure 1.26 Coal and non-fossil power generation

Key point Coal is increasing its share of global power generation, and in 2010 generation from coal was 28% higher than all non-fossil sources combined.